

BLUEGRASSOVÉ

LISTY

Bluegrassová
asociace
České
republiky

členský zpravodaj Bluegrassové asociace České republiky

ročník XII, září 2007

» Novinky v BA ČR » Josh Williams
» Bluegrass v Českém ráji » Ralph a Dennis
Schut » La Roche-sur-Foron » Recenze

číslo

4

Bluegrassová asociace

Co je Bluegrassová asociace ČR?

BA je občanské sdružení založené v roce 1995, které má v současnosti kolem 300 členů z Česka i Slovenska. Celou organizaci řídí zvolené předsednictvo. Předsedou je (od roku 2007) banjista Petr Brandejs.

Co je cílem BA?

Cílem BA je, aby se bluegrassu dařilo v ČR co nejlépe; aby se rozvíjel, byl v kontaktu se zahraničím a co nejvíce se rozšířil. BA se snaží zajistit co největší informovanost svých členů.

Jaká je činnost BA?

- » BA vydává dvouměsíčník Bluegrassové listy, do kterého mohou přispívat všichni její členové. Jejich obsahem jsou např. internetové bluegrassové adresy, informace o nových CD, o bluegrassových skupinách, o festivalech a koncertech atd. Členové inzerují v BL zdarma.
- » BA využívá databázi členů k zasílání pozvánek na nejrůznější bluegrassové akce.
- » BA vyhlašuje každoročně anketu o nejlepších instrumentalisty a vokalisty. Výsledky oznamuje na festivalu Banjo Jamboree.
- » BA pořádá nejstarší evropský bluegrassový festival Banjo Jamboree.
- » Internetové stránky BA jsou na adrese <http://bacr.czechweb.cz>.
- » BA vítá další náměty svých členů.

Výhody členství

- » sleva 3 až 10 % ve vybraných obchodech s hudebninami
- » zařazení do databáze členů (pozvánky na BG akce)
- » Bluegrassové listy (zhruba každé dva měsíce)
- » možnost přispívat do Bluegrassových listů a tak informovat své kolegy (o koncertech, festivalech atp.)
- » možnost hlasovat v anketě o nejlepší instrumentalisty a vokalisty

Chceš-li se stát členem BA, pošli 200 Kč složenkou na adresu:

BAČR

Kostelní 859/24

170 00 Praha 7

nebo bankovním převodem na číslo účtu 108596029/0300.

Členství platí 12 měsíců od zaplacení příspěvku.

Případné informace na tel. číslech členů výboru:

Milan Leppelt

(za pracovní výbor – databáze členů)

tel.: 233 313 815

e-mail: m.leppelt@seznam.cz

Miroslav Jiříšťa

(za pracovní výbor – šéfredaktor BL)

mobil: 602 932 026, e-mail: jjiriste@email.cz

Petr Brandejs

(předseda)

mobil: 777 122 569, e-mail: brandejs@seznam.cz

Zápis ze schůze předsednictva BA ČR

**Zápis z valné hromady BAČR, konané v neděli 24.6.2007
v letním kině Vodranty v Čáslavi v 11:00**

Přítomní členové předsednictva: předseda David Němeček, členové předsednictva Petr Gärtner, Petr Brandejs, za koordinační výbor festivalu Banjo Jamboree Pavel Brandejs, Honza Hejčl a další členové.

Valnou hromadu zahájil předseda David Němeček zhodnocením uplynulého dvouletého období. Připomenul, že počet členů klesl pod 200, což byl kritický počet pro rentabilnost Bluegrassových listů. Zmínil možnost zasílání BL e-mailem.

Výroba a distribuce BL byla přesunuta na bedra Míry Jiříště a Petra Gärtnera ze skupiny Album v Chomutově.

Daří se organizovat Banjo Jamboree se vzrůstajícím počtem návštěvníků a postupným vylepšováním celé akce, na čemž mají podíl všichni členové předsednictva, za což jim bylo vysloveno uznání a poděkování.

Po kratší debatě o budoucím statutu BJ David oznámil, že do předsednictva kvůli svému pracovnímu vytížení kandidovat nebude, stejně jako Zdeněk Roh. Ke kandidátům Pavlovi a Petrovi Brandejsovým a Petrovi Gärtnerovi se přidali Marek Macák a Jiří Toman. V tomto složení bylo také předsednictvo na další období zvoleno.

V následné diskusi se probíralo pozdní doručení posledních BL a rozesílání plakátů; výroba www stránek BJ. Host valné hromady publicista Tomáš Hrubý upozornil, že podle jeho názoru by rušení papírové podoby BL bylo velkou chybou. Diskutovalo se i o anketě, která změnila podobu.

Kolem 12.00 h byla valná hromada ukončena..

zapsal Petr Brandejs

Novinky v BA ČR

Vážení a milí členové Bluegrassové asociace,

na červnové valné hromadě došlo k některým změnám v předsednictvu BAČR, staronovým předsedou BAČR byl zvolen **Petr Brandejs**, zbylími čtyřmi členy jsou **Petr Gärtner**, **Jiří Toman**, **Pavel Brandejs** a **Marrek Macák**. V následujících řádcích bychom chtěli seznámit členy BAČR i širší bluegrassovou veřejnost s připravovanými změnami a úkoly, o nichž se nově zvolené vedení BAČR domnívá, že mohou napomoci rozvoji našeho oblíbeného hudebního žánru.

Sekretář BAČR

Díky velkorysé nabídce Jirky Tomana budeme moci využívat zázemí, které má v Praze. BAČR bude tedy mít sekretáře, který bude členům k dispozici v kanceláři na adrese BAČR, Kostelní 859/24, Praha 7, PSČ 170 00, tel. 233313815, e-mail: m.leppelt@seznam.cz, vždy ve středu, po domluvě i jindy. Kromě věcí spojených s administrativou bude mít sekretář na starosti zejména vedení evidence členů včetně nových přihlášek, půjčování aparatury, styk se sponzory a pořadateli akcí a shromažďování materiálů pro BL a web asociace. Sekretářem je **Milan Leppelt** a na uvedené adrese by vám měl být od září 2007 k dispozici.

Členství v BA

1. Členství v BA bude nadále na kalendářní rok s tím, že kdo se stane členem **do 30.6.**, zaplatí plný roční příspěvek **200 Kč**, kdo **po 30.6.**, zaplatí **100 Kč**.
2. Nově zavádíme institut **kolektivního členství pro kapely 500 Kč**, každý z kapely obdrží průkazku a bude dostávat vlastní výtisk BL (všechny výtisky budou zasílány na adresu kapelníka) a samozřejmě bude

mít i všechny další výhody vyplývající z členství v BA.

3. Dalším novým typem členství bude pořadatelské členství za 500 Kč, pořadatel dá členům BA slevu na vstupném (min 10%, alespoň 20 Kč) na jím pořádaných akcích a uvede BA na plakátech; sám pak bude mít zdarma zajištěnu inzerci svých akcí v BL (1 stránka v BL/rok/na akci), na webu BAČR na dalších tiskovinách vydávaných BAČR.
4. Všechny typy členství bude vyřizovat sekretář BA, za člena se bude rovněž možno přihlásit na některých akcích, sekretář rovněž dojedná individuálně podrobnosti týkající se kolektivního a pořadatelského členství.
5. Nově se pro sponzory BA zavádí institut doživotního členství za 5000 Kč.

Aparatura

Další novinkou je možnost zapůjčení aparatury, kterou dal laskavě k dispozici J. Toman. Jde o kompletní aparát (aktivní bedny, čtyřvstupý mix, 2 kondenzátorové mikrofony + 1 basový, stojánky a stojany), vhodný pro ozvučení menších akcí. Aparatura bude za 500 Kč/akci zapůjčována pořadatelům nebo kapelám, kteří jsou členem BA, objednávky bude přijímat sekretář, který rovněž povede evidenci volných termínů. Zde samozřejmě platí, že kdo dříve přijde, ten dříve mele a rovněž platí, že v případě pochybností o jejím dalším osudu nemusí být aparatura zapůjčena.

Bluegrassové listy

Po obsáhlé diskuzi bylo rozhodnuto zůstat u tištěné formy BL. Editace a tisk BL zůstává nadále u pánů Jiříště a Gärtnera, kteří velmi zasloužili o pozvednutí jak obsahové, tak grafické úrovně a prosíme všechny, kteří mohou

a chtějí přispět, aby neváhali a svoje příspěvky zasílali a na adresu sekretáře BA.

Webové stránky

Internetové stránky zůstávají nadále ve správě Tomáše Ludvíčka, který zároveň připraví vlastní stránky Banjo Jamboree. Na stránky budeme postupně umísťovat nejrůznější materiály, především pak články a překlady a rovněž upoutávky na nově vycházející CD tak, aby stránky byly co nejaktuálnější a zároveň aby poskytovaly dostatek informací o historii i současnosti českého bluegrassu.

Banjo Jamboree

Další rozvoj nejstaršího evropského festivalu považujeme za jeden z nejdůležitějších úkolů. Na jeho realizaci bychom dále rádi spolupracovali s městem Čáslav a s Honzou Hejčlem, který nám v posledních letech velmi pomohl. O přípravě BJ se čtenáři BL dozví více v příštích listech.

Zahraníčí

Byli bychom rádi, kdyby bylo o BAČR více slyšet v zahraničí, myslíme si, že Česká republika je minimálně v evropském měřítku bluegrassovou velmocí s dlouhou tradicí. Sekretář BA bude proto pravidelně připravovat překlady materiálů týkajících se českého bluegrassu, které by měly vycházet v evrop-

ských BG periodikách. Zároveň bychom rádi více spolupracovali při organizaci koncertů zahraničních kapel v ČR, zde spoléháme na předsedu BAČR Petra Brandejse, který je zároveň členem vedení evropské bg asociace, limitující jsou zde samozřejmě termíny a zejména naše finanční možnosti.

Tolik ve stručnosti o naší představě o budoucím fungování BAČR. Chtěli bychom samozřejmě pozvat ke spolupráci všechny, kteří by mohli a zejména chtěli pomoci. Jsme přesvědčení o nutnosti existence organizace zastřešující bluegrassové dění v ČR a myslíme si, že BAČR udělala za dobu své existence leccos dobrého. Přestože bluegrass vždy zůstane menšinovým žánrem s odpovídajícím počtem posluchačů, doufáme, že výše uvedené změny zatraktivní BAČR pro další fandý této muziky.

Zároveň však dodáváme, že jsme lidé omylní a samozřejmě limitovaní časovými a dalšími možnostmi, takže možná ne všechno se ukáže jako dobrý nápad a ne všechno se povede, určitě však ke všemu, co nás čeká, přistupujeme s upřímnou snahou pomoci všem, kteří naší milou muziku poslouchají či provozují.

Za předsednictvo BAČR Pavel Brandejs

Banjo Jamboree 2008 Noví členové BA ČR

Již byl stanoven termín na Banjo Jamboree v roce 2008. Bude se konat 20.–21. června.

Tomislav Sikora, Choceň
Lenka Bělohávková, Vysoké Mýto

Josh Williams

†*20.11.1980, Murray, Kentucky

Josh Williams je známý především svým současným působením v kapele Rhondy Vincent The Rage, kde hraje převážně na kytaru, dále hrál s kapelou Special Consensus na mandolínu a na housle a známá je rovněž jeho kapela z mladších let - High Gear, kde hrál na banjo. Jako dvanáctiletého banjistu ho zlákal Pete Wernick do kapely The Bluegrass Youth All-stars, kde se po jeho boku představily dnes už osobnosti svých nástrojů, tehdy děti: Chris Thile (mandolína), Cody Kilby (kytara), Michael Cleveland (housle) a Brady Stogdill (basa). Kromě toho, jak bravurně ovládá výše zmíněné nástroje, je excelentní zpěvák a autor písní.

Natočil dvě sólová alba - Now That You're Gone (2000) a Lonesome Highway (2005) a ještě letos by se mělo uskutečnit nahrávání jeho třetí desky.

Ondra Kozák

www.bluegrassguitar.wz.cz

Rhonda Vincent, Josh Williams

Kentucky Borderline

Words & Music by Josh Williams

Capo. 4 fret

♩ = 201

G

1 2 3 4

5 6 7 8

C

9 10 11 12

G

13 14 15 16

D

17 18 19 20 21

G D G

22 23 24 25

Bluegrass (zase někde jinde) v Českém Ráji

Tak, a máme za sebou další vydařenou bluegrassovou akci v Českém Ráji, tentokrát v rekreačním středisku Sklář v Ostružně kousek od Jičína. Jirka Toman asi opravdu hledá to ideální středisko – už jsme tu měli Dianu, Pařez, Blata.... teď to bylo Ostružno. Filosofická otázka je, kolik změn lokalit to ještě bude vyžadovat, než bluegrassová obec nalezne to ideální místo pro dokonalý bluegrass. Zároveň musím Jirku obdivovat – zavání to až téměř alchymistickou snahou nalézt novou sloučeninu, a hledání jestiř otcem pokroku.

Při příjezdu mne ovanula nostalgická atmosféra pionýrských táborů a rekreací ROH, jimž by RS Sklář klidně mohlo být muzeem – řady chatek standardizovaného socialistického typu ve spořádaných, socialistickým architektem navrhnutých zástupech, velká společná jídelna s kostkovanými igelitovými ubrusy a nepoužívaný bazén.

Ovšem už od druhé chatky nás vítali širokými úsměvy naši holandsští bluegrassoví přátelé Gerrit a Greta Dijkstra, a bylo jasné, že tentokrát tady ovšem vládne tradiční bluegrass.

Stejně tak tady „vládlo“ organizačorské duo Marcelky a Jirky Tomanových, kteří po návratu z francouzského EWOBU v La Roche, kde se přípravy festivalu účastnilo celkem 120 dobrovolníků, razí opačnou cestu, a tedy jak zorganizovat festival pro 120 účastníků se štábem dvou lidí a ještě se s námi všemi stihnout vesele a v pohodě vybavovat.

Pardon, ta stodvacítka byla pravdivá jen v případě Francie. Účastníků bylo podstatně víc, ale stejně, znáte to – jakmile jsou na akci davy lidí, atmosféra je jiná a není to tak osobní a kamarádké jako právě tady, kde se setkají lidé, kteří se netají s tím, že bluegrass není masová záležitost, a nic si z toho nedělají.

Jasně, na ty dožívající chatky apod. je náš člověk vcelku dobře připravený, na druhé straně jsem měl trošku obavy o zahraniční hosty – ovšem Gerrit ani Greta se nedali ničím zaskočit a festivalu

si dokonale užili (jak svědčí jejich fotoreportáž dole na stránce <http://www.sloupnice.mijnalbums.nl/> pod názvem „ostruzno/bluegrass/zari/sept/2007“ – použijte tlačítko „Bekijken“ – to je holandsky něco jako „zkouknout“). Stejně tak sem zavítalo asi osm návštěvníků z Německa a dva Britové, Ian a Gary, a všichni to přežili v pevném zdraví. Ale že ti Skopčáci taky umí pít!

Gary mi později na našem pravidelném jamu U Supa (viz inzerát na stránkách BAČR) sdělil, že byl na mnoha jamech a festivalech ve Virginii a v Severní Karolině (North Carolina), ale tak dobré kapely a jamy se ani tam hned tak nevidí. S tím docela souhlasím, taky znám bluegrassové státy USA a byl jsem na akcích, kde by zavilý český kritik našel snadný terč.

Mezi mými prvními dojmy bych řekl, že na této konkrétní lokalitě je skvělý především ten prostor pro diváky na hlavním „plácku“ mezi chatkami, kam se jednou určitě vejde klidně i na dva tisíce diváků (pokud ovšem dřív český bluegrass nezajde na úbytě). Samozřejmě i ty chatky jsou plusem oproti jiným, jinak lépe vybaveným místům, kde se konají bg. festivaly – jak na Vodrantech, tak i jinde. Někteří diváci se ani neobtěžovali sednout si do hlediště a sledovali dění v pohodlí ze zápraží svých chatek.

Člověk si musí přiznat, že taková chatka za 130 Kč na osobu a noc je rozhodně lepší než stan. Do stanu asi nevezmete manželku s ročním dítětem jen tak. A láci přivítá jak bohatý, tak chudý bg. příznivec. Stejně tak oceníte ostatní výhody rekreačního střediska. Pokud je už jednou člověk poznamenán onou značně omezující chorobou zvanou bluegrassitida, ale přesto se s ním manželka z nějakého nepochopitelného důvodu ještě nerozvedla, případně s ní má i děti, pak je koncept s rekreačními středisky neoddiskutovatelně výhodnější než jakákoli jiná varianta (kromě té, že zůstanete doma).

Počasi tento víkend bohužel nebylo ideální,

ale nejhorší taky ne. Moje kapela „Peter O. Ruby with all Bells and Whistles“ otvírala festival už v šest hodin odpoledne v pátek, takže toho publika ani moc nebylo; naštěstí ale zatím nepršelo. Jevišťem byl valník nákladáku, jak je to v oblíbě u akcí příbuzného country žánru. Ve středu pódia se povaloval jakýsi drn trávy, až po vystoupení jsem teprve pochopil, že se jedná o opravdovou „modrou travu“, tak jak to bylo zmíněno o festivalku v Debřích. Občas mám prostě výpadky a věci mi nedocvaknou. Ale co, vyskytla se nám nová bluegrassová tradice – super, ne? Teď si postupně budeme každý užívat ten kousek drnu s modrou travou – jen škoda, že na něj nemám zahrádku. Otestovali jsme taky kuriózní schůdky na jeviště – žebřík nahoru, a po vystoupení dolů – raději seškok. Dopad byl dobrý, publikum to taky skouslo. Osobně mne velice potěšilo, že jsme mohli alespoň v několika skladbách dát publiku pocítit, co to je sólo s kvalitními double fiddlemi. To není vůbec moc obvyklé, a přitom, pánové... nádherná.

Následovala přehlídka dalších tradičně znějících kapel jako jsou Brzdaň (Pepa Voda nám přitom umožnil lépe pochopit výjimečnou osobnost Petra Žížky), Lužická Tráva (při zvěstech o údajném rozpadu kapely, kdy toto mělo být poslední společné vystoupení, to bylo neskutečně dobré, s opravdu nádhernými vokály – takhle jsem je ještě neslyšel!!!), parádní ochutnávka Black Jacků a pak taky trochu všehochuti od Jirky Králíka a jeho Rowdy Rascals (čerstvých to vítězů celoevropského bluegrassového festivalu ve Francouzském La Roche, kteří hrají skladby od Old Time, přes western swing po bluegrass – tentokrát ovšem bez odvážných plaveckých úborů, s nimiž se vytasili na letošní Vodranské plovárně), až po naši nespornou špičku Reliéf – ovšem to už dost hodně přišlo a zůstali asi jenom bluegrassoví šílenci (i když, kdo byli ti ostatní, kteří zatím jamovali v baru nahoře??? Lidem, co si nechají ujít Reliéf, je taky těžké přijít na to správné jméno ?) Ale, no prostě paráda. Řeknu vám, jít si takhle večer po show do baru zajímat s vědomím, že zítra mne

čeká další bluegrassový nářez – to je pro mne jedním z nejlepších ujištění, že žiju.

Ve zpětném pohledu si uvědomuji, že díky výběru lokality jsme se nemuseli spoléhat jenom na tučné klobásky od stánku a pivo – k máni byl mimo jiné i řízek, třeba s bramborovým salátem a jídlo pro vegetariány nebo dobrá káva, všechno za lidovou cenu.

V sobotu pokračoval program výkony dalších známých kapel jako jsou Log, Křeni, Funny Grass (tato svérázná kapela nás uzemnila svou výpravnou verzí skladby „I Never See Maggie Alone“, pojednávající o strastiplné cestě milence, který touží zachytit milovanou Maggie o samotě, protože pokaždé se kolem vyskytnou postupně všichni členové rodiny, tedy otec, matka, bratr, sestra, ať už je člověk kdekoliv, třeba uprostřed jezera na rybách), pak skupiny Maňana, Dessert, Dřevěná Tráva, Meantime, Wyrton, Benefit, PBB a celý festival uzavřela kapela BG Cwrkot. Druhou polovinu večera taky bohužel poznamenal jemný déšť, takže zbytek programu proběhl uvnitř v jídelní hale.

Pro mne jsou ovšem vždycky tou nejdůležitější částí bluegrassových festivalů jamy, takže večer pro mne pokračoval jamem, ze kterého jsme se do chatek ubírali (tedy, jak kdo) někdy kolem páté ráno. A jelikož se opravdu jamovalo, řekl bych, že i proto se v mých očích festival určitě vydařil.

Jelikož jsem ale nekuřák, mimoto žijící s přímo militantní nekuřačkou, dovolil bych si na závěr pípnout, že můj vysněný jam bohužel probíhal v tak zakouřeném baru, jaký jsem už mnoho let nezažil. Kuřák by sice asi na oplátku poznamenal, že už dlouho nezažil, aby se celý večer tak zuřivě větralo, a Petra, choulící se v Alexově vestě na židli před oknem, by možná raději nepoznamenala vůbec nic, protože co hlav, to názorů. Hlavní hygienik by k tomu poznamenal, že lidi jsou blázní – ale kdyby věděl, co je to dobrý bluegrass, tak by možná na té krabičce Marlboro bylo velkými písmeny připsáno „BLUEGRASS RULES!“

Petr Hrubý

9. ročník BG festivalu Sunny Mountain Grass

1.září se konal v pořadí už 9.ročník bluegrassového festivalu Sunny Mountain.

Jako tradičně ve Švýcarsku se festivalu zúčastnily 4 kapely. Hrávají se zde 2 sety, jeden odpoledne, druhý večer.

Po premiéře na posledním Bluegrass Family festivalu se i zde představila mladá a nadějná švýcarská formace **Moon Fire** s pestrým programem. Kromě bluegrassu hrají sem tam i irskou muziku, mají rádi tklivé balady a předvedli nám i pár vlastních věcí. Děvčata nádherně zpívají. A banjista Tom Bodenmann také nedělá ostudu svému velkému učiteli Jensovi Krügerovi. Ještě pořad nemají žádnou mandolínu.

Z Německa přijela kapela **Night Run**, složená pro změnu z veteránů tamní scény, předvedli nám převážně tradiční bluegrass.

Pořádající **Sunny Mountain Grass** tvoří muzikanti z okolí Sluneční hory a také to nejsou žádní nováčci. Kapela vznikla už v roce 1988 a hraje v ní nejlepší švýcarský kytarista Tom Borcheding a nejlepší zdejší zvukař Robi Brunner na dobro.

Po delší době se ve Švýcarsku zase k radosti mnoha fanoušků objevil slovenský **Blueland**.

O přestávce mezi odpoledním a večerním programem se na podiu konala kytarová session. Nakonec ještě byla session všech přítomných muzikantů, ale to už jsme tam s Blankou nebyly. Poprvé co jsem se zúčastnila festivalu neudělal ostudu svému jménu a opravdu bylo hezky. Léta předtím jsem jim navrhovala, že by se měli přejmenovat na Rainy Mountain Festival... A bylo tam narváno k prasknutí. Tím pádem je další 10. ročník zajištěn.

Lilka Pavlak

Sunny Mountain Grass

Ralph Schut

Dan Miller, jeho článek z Časopisu Flatpicking Guitar č.3, březen – duben 2007 přeložil Milan Leppelt

Když jsem uslyšel Ralpha Schuta hrát na kytaru, první věc, která mi přišla na mysl, byla : „jak se mohl chlapík z Holandska, který žije v České republice, naučit takhle hrát bluegrass?“ Až když mi Ralph poslal e-mail, kde uvedl své plné jméno, začal jsem tomu rozumět. Jeho celé jméno je Ralph Christian Frederick Martin Schut. „Ralph“ po Ralphu Stanleyovi, a „Christian Frederick Martin“ po, no, Christianu Frederickovi Martinovi, zakladateli firmy Martin Guitar Company. Ralphovi rodiče očividně milovali bluegrassovou hudbu už dávno předtím než se Ralph narodil. A jejich syn nejenže zdědil tuto lásku, ale vystaroval učinil ji celou pro sebe. Miluje bluegrass a je fantastickým kytaristou.

Ralph se narodil v Leidschendamu, poblíž Haagu, v Nizozemí, v květnu 1982. vyrůstal v Nizozemí a žil tam do doby než dokončil ve věku 19 let střední školu. Pak se přest+choval do města Jihlavy v České republice. Pokud jde o jeho rané osvětlení hudbou, Ralph k tomu dodává: „ můj táta mě vychovával na dobré staré country hudbě 50. a 60. let a tradičním bluegrassu. Jedni z mých raných oblíbenců byli Hank Snow, Johnny Horton, Stanley Brothers, Reno a Smiley a Larry Sparks.“

Ralph dostal svou první mandolínu, když mu bylo šest let. Nejdříve dostal mandolínu, ale krátce nato následovala kytara Martin 00-18 z roku 1971. Ralph říká : „ myslím si, že jsem se vždy více soustředil na kytaru než na mandolínu, ale začal jsem se na oba nástroje učit po stejnou dobu.“ I když dnes hraje na kytaru Martin Dreadnought, stále vlastní ten

starý nástroj 00-18 a občas ho i používá.

Ralphův otec hrál od roku 1977 v bluegrassové kapele Spruce Pine a byl Ralphovou první inspirací, učitelem a kytarovým hrdinou. Ralph říká: “ naučil mne základy a hrávali jsme spolu docela často, když jsem byl dítětem. První sólo, které mě naučil, bylo „Dueling Banjos“ , pak „Wildwood Flower“ a „Freight Train Boogie“. Vtáhl mě rovnou do bluegrassu – nikdy jsem toho opravdu moc nevěděl o ostatních druzích hudby, protože nikdo u nás doma v té době neposlouchal rádio a nekoukal na MTV. Pamatuju se jak se někteří mí spolužáci bavili o zpěvákovi jménem Michael Jackson. A když jsem se na něj zeptal maminky, řekla mi, že je hrozný a nestojí za poslech. V té době mi bylo asi 7 let. A tak jsem se opravdu nezajímal o nic jiného než o bluegrass, což si myslím, že je v Holandsku dost nezvyklé. Pouze několik málo lidí tam ví co je bluegrass.“

Ralphovi rané kytarové hrdiny zahrnovala jména jako Doc Watson, Don Reno a Junior Blankenship, ale brzy se začal zajímat o Wyatta Rice. Vysvětluje to : „ když mi bylo

asi 10 nebo 11 let, dostal jsem LP Jimmy Gaudreauova Bluegrass Unit, nazvané Live In Holland. Byli jsme vlastně na jejich koncertu, když mi bylo asi 4 nebo 5 roků a já jsem na to stále měl neurčité, ale veselé vzpomínky. Hrál tam Wyatt Rice na kytaru a stal se rychle mým největším hrdinou. Znal jsem také Tonyho, ale jako dítě jsem ho neměl rád, protože jsem byl v těžkých depresích, když jsem si prohlédl jeho instruktážní video od firmy Homespun. Bylo to tak extrémně těžké, že jsem málem nechal hrani! Vlastně je to těžké dodnes. Každopádně jsem pořád a pořád poslouchal Wyatta a snažil se začít učit jeho sóla. Jeho drive byl prostě strašlivý a já to miloval. Brzy po tom co jsem se trochu blíže seznámil s Riceovým stylem, začal jsem také poslouchat ta legendární Bluegrass Alba.“

„ Později, v mých raných „náctinách“, mi můj kamarád dal kazetu kapely Lonesome River Band s Timem Austinem a Danem Tyminskim. Zpočátku jsem nevěděl o čem všem ten povyk je, ale brzy jsem byl úplně posedlý jejich rytmikou. Můj táta si nemohl zvyknout, že poslouchám takovou „moderní“ muziku a vlastně jsme se o tom občas hádali. Já jsem cítil, že se ke mně chová jako bych úplně utekl od tradice a začal hrát heavy metal!“

V roce 1994 se Ralph přidal k otcově kapele na vedoucí kytaru. Ve stejném roce kapela nahrála své první CD . Ralph si vzpomíná: „ bylo to úchvatné! Bylo mi 12 let a my hráli 10 akcí ve 14 dnech. Neměl jsem toho prostě nikdy dost. O rok později odešel náš mandolinista a tak jsem přešel na mandolínu a už jsem nikdy nehrál moc na kytaru, přinejmenším ne na pódiu. Na konci roku 1998 odešel banjista, tak jsem převzal banjo a náš předchozí mandolinista se vrátil do kapely. Stále jsem občas hrál kytaru, ale nikdy jsem neměl příležitost zjistit jaké to je, být jediným

kytaristou v kapele.“

V roce 2001 se Ralph přestěhoval do České republiky. Vysvětluje, že důvodem jeho rozhodnutí se přestěhovat, byl ten, že bluegrass v České republice byl silný oproti všem ostatním evropským zemím. Česká republika má 10 milionů obyvatel a je tam zhruba 100 bluegrassových kapel. Když jsem se ptal na kapely v Česku, Ralph mi sdělil : „ někdy to nejsou přísně bluegrassové kapely, ale hrají kombinaci české country , folku a někdy newgrassu. Mnoho z nich zpívá česky, což je pravděpodobně hlavním důvodem, že je tam ta hudba relativně populární. I když je tam několik kapel, které zpívají anglicky a hrají tradiční nebo současný bluegrass. Je tam také spousta festivalů, obvykle během letní sezóny, většinou dva nebo tři během jednoho víkendu v rozmezí 150 mil.“

Když jsem se zeptal jestli přechod ze života v Nizozemí k žití v České republice a nalezení práce proběhl dobře, Ralph odpověděl . „ naše rodina byla několikrát na dovolené v České republice a už jsme měli hodně českých přátel, dříve než jsem se přestěhoval. Vlastně jsem našel kapelu, jen několik měsíců před mým přestěhováním. Oslovil mě Petr Kůs, abych hrál na kytaru v jeho kapele Fámy. Petr Kůs je pravděpodobně nejrespektovanějším bluegrassovým skladatelem a některé z jeho písní se dokonce hrají ve venkovských hospodách po celé České republice a na Slovensku. Hrál jsem s ním tři roky a natočil s ním dvě CD – Přístav Montreal v roce 2003 a Nezralé mládí v roce 2006. je to přímočarý bluegrass s českými texty napsanými v takovém duchu, že frázování zní tak americky jak je jen možné. Jeho přístup k textování je velice zajímavý. Naučil se psát takové texty poslechem amerických bluegrassových standartů, tím že se držel stejných samohlásek a hledáním českých

slov, která znějí podobně. Dobrým příkladem jsou slova k písni „Baby You Don't Know My Mind Today“ – je to „Nejmíň na román má to děj.“ Není to překlad, ta píseň je o něčem úplně jiném, ale jsou tam dobře napsaná slova se zajímavým příběhem a znějí skoro americky, měl byste tu desku slyšet. V dnešních dnech už píše jenom své vlastní písně, už nepíše české texty k americkým písním, ale stále je umí napsat, že znějí bluegrassově.“

Od října 2001 Ralph také hrál s kapelou nazvanou Roll's Boys. Kapela jezdí po celé Evropě a zpívá pouze anglicky. K tomu – od listopadu 2002, začal hrát na banjo ve slovenské skupině Blueland. V současné době také dal dohromady vlastní kapelu, kterou pojmenoval G - runs 'n Roses. Kapela natočila třípísničkovou demo a nyní pracuje na svém prvním CD. Ačkoli je v současné době ve třech různých kapelách, není složité to provozovat, protože dohromady odehraje pouze kolem 40 hraní za rok.

Když jsem se ho zeptal jak se naučil hrát a jak se jeho hraní rozvíjelo, Ralph říkal : „ já jsem hrával hodně dohromady s tátou a taky jsem se hodně naučil od jiných hráčů, se kterými jsme jamovali, ne nutně s kytaristy, ale dobrými bluegrassovými muzikanty. Nikdy jsem opravdu nebral kytarové lekce, ale nikdy jsem se nestyděl zeptat se jiných hráčů, aby mi ukázali nějaké věci. A pořád to dělám a vždy jsem šťastný, když slyším nové myšlenky nebo dostanu rady. Vždy jsem se učil podle sluchu a čist hudbu plynule neumím. Nepoužívám často tabulaturu, i když může být velmi nápomocná. Já to vždy musel nejdříve slyšet a porozumět pocitu písně. Myslím si, že rychlost je problémem každého kytaristy – s výjimkou Bryana Suttona! Hodně jsem experimentoval s pozicí mé pravé ruky. Mou největší předností je dosažení silného tónu

z kytary, ale někdy hřeším rychlostí na kvalitu tónu, když opravdu musím. Samozřejmě, snažím se to nedělat.“

Dva aspekty hraní trsátkem, které má Ralph nejradši, jsou hraní dobrého rytmu a tón. Říká: „ poslouchám hodně Tonyho Rice, Dana Tyminského a Tima Stafforda. Ti opravdu našli způsob jak obohatit kytarovou rytmiku v takovém stylu, že se nestává nudnou a ve stejnou chvíli je vždy vkusnou. Myslím si, že v této chvíli to jsou moji největší hrdinové kytarové rytmiky. Během posledních 7 – 8 let jsem se zajímal více rytmikou než hraním sóla. Co se týká sólového hraní, jsem velkým fanouškem Larryho Sparkse, protože je velice originální, užívá hodně dynamiky a vždy má dobrý vkus. U pomalejších a více tradičních bluegrassových písní se snažím protlačit některé z jeho licků do mých breaků. Co se týče tónu, nikdo neporazí ani se dokonce nevyrovná Tonymu Riceovi. Dlouho jsem bojoval proti tomu mít ho za největšího hrdinu, protože jsem byl zrovna jiným Recesistou, ale nevím o žádném jiném kytaristovi, který toho umí s tónem udělat tolik jako on. Nikdy mě nepřestane uchvacovat. Stále pracuji na své pravé ruce, abych se naučil hrát s dobrým tónem. Moje kytara má docela vysoké napětí strun a tak je asi trochu těžší hrát s dobrým tónem než u některých jiných kytar, ale, každopádně, mám zvuk té kytary rád.

Ralphova zvolená kytara je Martin D-76, model k dvoustému výročí USA. (když jsem uvedli jeho plné jméno, mohl by si opravdu vybrat jinou kytaru než Martin?). Když jsem se ho zeptal co má na té kytaře rád, Ralph odpověděl : „ mám ji od roku 1997 a její tón se stává sušším a sušším - což miluju. Je velice basový a občas je noční můrou zvukařů, ale když použiju svůj mikrofon Rode NT-5, obvykle mám na pódiu dobrý zvuk. Pokud jde o stru-

ny, myslím, že mám nejradši GHS Laurince Juber medium, ale tady v Evropě jsou těžko k sehnání. Mám rád ten způsob jakým zvoní a mají docela jasný zvuk, přitom současně mají teplý sound. Já potřebuju jasně znějící struny, abych kompenzoval slabší výšky na mé kytáře. Obvykle nemám rád bronzové struny. Velice často používám levné Darco fosfor- bronzové struny, protože je dost často trhám a nechci utrácet moc peněz na své strunotřačské hobby.“

Pokud jde o budoucnost, Ralph plánuje pracovat se svou kapelou G-runs ´n Roses, doufá, že je rychle pozvedne ze země. Členy kapely jsou Michal Wawrzyczek na banjo, Martin Burza na housle, a Lukáš Rytíř na basu. Ralph říká, že je speciálně nadšený z Martina, protože je mu pouze 17 let a už je skvělým muzikantem. Také bude pokračovat v hraní s Roll´s Boys. Říká : „ ti se stali jakousi mojí českou rodinou, opravdu skvělí hoši. Vždy spolu uijeme hodně legrace. Soustře ujeme se na více tradiční bluegrass než plánujeme dělat s G-runs ´n Roses. Každopádně, chci se držet se bluegrassu, protože není na Zemi jiný druh muziky, který bych kdy mohl milovat více, než bluegrass. Děkuji, pane Monroe!“

G-runs ´n Roses mají v plánu vydat tento rok své první CD a pracují na získávání nezbytných kontaktů aby „ mohli trochu cestovat a získat nějaká hezká hraní a potkat nové lidi.“ Ralph chce také pracovat na skládání písní a najít nové zdroje pro původní písně. Říká : „ není tady moc skladatelů, kteří píší dobrou angličtinou a my nechceme kopírovat dobře známé americké kapely.“

Na audio CD pro toto číslo časopisu nám Ralph poskytl skladbu Teplá voda v Prievidzi. Když jsem se ho zeptal na titul, Ralph mi řekl : „ Prievidza je město na Slovensku,

kde mám mnoho přátel, i když je to docela daleko od místa mého bydliště. Poprvé jsem tam jel po nějakém festivalu. Odvezla mě tam jedna hezká banjistka a já tam zůstal s jedním z jejích přátel. Zorganizovala několik jam sessionů, každou noc jsme jamovali někde jinde, po čtyři dny. Získal jsem 20 nových přátel, kteří jsou dodnes mými dobrými kamarády. A tak na to mám veselé vzpomínky, ale pokaždé, když jsme tam přijeli, v žádném domě netekla teplá voda.. Bylo to velice zvláštní. Stalo se mi to tolikrát, že že jsem to musel užít jako název pro svou instrumentálku.“

Je pro mne vždy velice zajímavé a inspirující poznat jak daleko a jak široce kolem celého světa procestoval bluegrass a tesátkové hraní. A jak obeznámení jsou lidé v ostatních zemích s bluegrassovou historií a bluegrassovými umělci. Když přemýšlím o tom co to musí stát hráče jako Ralph, naučit se tento styl muziky, a jak je to občas těžké získávat nahrávky, nástroje, instruktážní materiály a kytarové příslušenství, mám úctu k tomu jak výtečně oddáni jsou této muzice a jak dobře se jí naučili hrát. Smekám před Ralphem klobouk a přede všem, i jeho kamarády muzikanty v Nizozemí, v České republice a na Slovensku. Hrajte stále dál!

Dennis Schut – nominace na cenu 10. EWOB festivalu

Kateřina Kůhlweinová, z rozhlasového interview s Dennisem Schutem. Překlad z angličtiny: Milan Leppelt

Dennis Schut se narodil 22. února 1951 v Holandsku, ve městě Haarlem. Vyrůstal poslechem country hudby – Hanka Williamse, Hanka Snowa, Jimmieho Rodgerse a ostatních hvězd té doby.

Když mu bylo kolem 16 let, koupil si svou vlastní kytaru – akustickou dvanáctistrunku. Předtím hrával na otcovu starou Kalamazoo kytaru, ale nikdy se na ni opravdu nenaučil. Potom co za svou kytaru utratil všechny peníze, které si vydělal během své práce o letních prázdninách, se musel naučit všechny akordy, které se mu tatínek snažil ukázat. Hrával pak se všemi LP svých hrdinů z country music a za své kapesné si kupoval stále více desek. Jednou z nich byla deska vydaná firmou Starday Records, kde hráli různí umělci a obsahovala hodně bluegrassových písní od Stanleyho Brothera, Dona Rena a Reda Smileyho, Billa Cliftona, Hylo Browna a jiných. Tyto písně mu připadaly více zajímavé než často pomalé countryovky. Začal se opravdu poctivě učit hrát některé melodie a sóla, která mu přišla zajímavější než pouhé hraní jednoduchých akordů.

V 16 letech obdržel pozvánku od country rádiového discjockeye Gerarda de Vriese, z rozhlasové stanice Radio Veronica, aby přišel do rozhlasového studia v Hilversumu a uváděl program country hudby nazvaný Nashville, Tennessee. Touto dobou už měl ve své sbírce docela dost starých countryových

a bluegrassových desek a snažil se co nejvíce se dočíst o umělcích své oblíbené hudby. Všechno své kapesné a peníze získané příležitostnou prací o sobotách a během školních prázdnin, věnoval nákupu dalších desek. Po tomto pozvání cestoval se svým spolužákem do Hilversumu často – na svém starém mopedu – nahrávat rozhlasový program. Ten se nahrával v Hilversumu, ale vysílal se pirátskou rozhlasovou stanicí z lodě vzdálené od pobřeží Scheveningenu. Signál tohoto pirátského rádia obsáhl skoro celé Nizozemí, část Belgie a východní pobřeží Anglie. Později Radio Veronica legalizovali a vysílali z Hilversumu jako národní stanice. Všechno samozřejmě vzniklo z lásky ke country muzice, nevydělávalo to žádné peníze. Benzín nebyl levný, ale byla to příležitost, kterou nechtěl propásnout.

V této době dal dohromady svou první kapelu, která se jmenovala Paris Blues Select-ion. Hráli country songy, stejně tak jako popové písně té doby – Beatles, Rolling Stones atd. Hráli hlavně na školních večírcích.

Když mu bylo 23 let, poprvé navštívil na deset týdnů USA. Tam pracoval v mládežnickém letním campu YMCA Boys, kde se osm týdnů věnoval různým venkovním aktivitám jako pěší turistika, cykloturistika atd. Potom navštívil několik svých přátel a Corinth/New York State Bluegrass Festival ve Smokey Green. Také si tam koupil svou první bluegrassovou kytaru – použitou Martin D-35, kterou dodnes má a dodnes na ni hraje. Návštěva festivalu mu umožnila setkání s některými velikány bluegrassové hudby jako byl Don Reno a Bill Harrell, Joe Val a především Charlie Moore (*13.2.1935 + 24.12.1979). Stali se dobrými přáteli a když se Dennis vrátil do Nizozemí, zorganizoval pro Charlieho dva evropské zájezdy, v letech 1976 a 1979. Byl Charlieho řidičem a jeho sólovým kytaristou. Nahrál s ním 3 dlouhohrající desky, ale z nich byla vydána pouze jedna.

Později jeho znalosti o bluegrassu začaly vzrůstat a zamilovával se do této muziky stále víc a víc. Také se setkal s dalšími bluegrassovými legendami jako byli Jim and Jesse, Bill Monroe, Osborne Brother, Bluegrass Cardinals, Rhonda Vincent, Dan Tyminski, Del McCoury, Ralph Stanley a Clinch Mountain Boys, Keith Whitley, Jim Eanes (*1923 + 1995) a mnoho dalších.

S Jimem Eansem se také stali výbornými přáteli a Denis pro něho také zorganizoval několik evropských šňůr, na nichž Jima doprovázela Dennisova kapela Spruce Pine, kterou založil v roce 1977 po odjezdu Charlie Moorea domů z prvního evropského zájezdu.

Tato kapela byla pojmenována po malém městečku v Severní Karolíně, kde v době jejich setkání Charlie Moore žil. Ta ty roky se členové kapely několikrát vystřídali, ale kapela nikdy nepřestala hrát a pokračuje až do dnešních dnů. Snaží se hrát dost velký počet Charlieho písní, aby tak udržovali při životě jeho památku.

Okolo roku 1981 Dennis cestoval v okolí Bad Aussee v Rakousku a spolu se svými přáteli dali dohromady kapelu, se kterou cestovali po okolí a nahráli jednu z prvních rakouských bluegrassových desek. Kapela byla také jednou z prvních v Rakousku a jmenovala se The Loser Mountain Boys. Lidé ji měli hodně rádi, protože to bylo něco nového a odlišného od toho co doposud znali. Ale také proto, že bluegrass byl bližší jejich vlastnímu folklóru a lidové hudbě než moderní pop a disko té doby.

Protože měl bluegrass tak rád, snažil se, aby o něj měli zájem také jiní lidé. Jednou z cest jak propagovat tuto hudbu bylo rozhlasové vysílání a organizování zájezdů amerických umělců. Dalším způsobem bylo hraní s vlastní kapelou, kde lidem o té muzice vyprávěl. Také napsal spoustu článků do školních časopisů a do dvou holandských country časopisů. Při koncertování s vlastní kapelou přišel do kontaktu s jinými bluegrassovými muzikanty, z nichž mnoho bylo z jiných evropských zemí. S evropskými kontakty mu pomohla známost s Irenou Příbylovou z Brna a z těchto kontaktů vybudoval EBN (European Bluegrass Network- Evropskou bluegrassovou síť), která měla spojení na IBMA (Mezinárodní bluegrassová asociace) a Dicka Kimmela.

V EBN byli zástupci z několika evropských zemí, kteří se jednou za rok sešli a diskutovali o rozvoji bluegrassu ve svých zemích a způsobem jak ho více zpopularizovat. Dennis na-

vštlvil několik těchto setkání a během výročního mítinku, který zorganizoval John Sheldon ve skotském Guildtownu, navrhl uspořádání příštího ročníku. Měl nápad jak pomoci růstu bluegrassu a jeho rozšíření po celé Evropě a jak zvýšit zájem lidí o tuto hudbu.

Ten nápad nebyl pouze o tom jak využít evropskou síť a zorganizovat příští výroční setkání zástupců EBN, ale také o vytvoření sítě všech evropských bluegrassových muzikantů a, jestliže to bude možné, zorganizovat celoevropský bluegrassový festival při příležitosti tohoto setkání. Začal na tom pracovat a kontaktoval všechny evropské bluegrassové hudebníky, které znal. Také požádal členy EBN, jestli mu s těmi kontakty pomohou. Chtěl pozvat tolik kapel, kolik je jen možné a nechat je všechny vystoupit na nějakém centrálním místě. Náklady na dopravu chtěl hradit jak z prodeje vstupenek, tak ze sponzorských příspěvků.

Pomohli mu i členové jeho kapely Spruce Pine. Banjista Geert Schonderwoerd den Bezemer kontaktoval místní turistické informační centrum ve městě Lichtenvoorde, kde Dennis znal několik lidí a halu, která se k tomu hodila. S pomocí Geerta a lidí z informačního turistického centra zařídil muzikantům bezplatné ubytování během festivalu. Dennis, spolu s Ingeborg Schultze (mandolinistka Spruce Pine) zkontaktovali co nejvíce barů a restaurací, kde mohly kapely ze zahraničí hrát za rozumný peníz, aby si přivydělaly na cestovné a jídlo. Hans van Dam z Country Gazette tvrdě pracoval na propagaci festivalu ve svém časopisu. Velice aktivní byl také Loek Lamers a zorganizoval mnoho prodejních stánků pro Trade Show. Tyto stánky přilákaly mnoho lidí na festival a pomohly částkou při placení muzikantů. Aby bylo možno jednodušeji získat sponzorské peníze, založil Dennis NBMA(Ni-

zozemskou bluegrassovou asociaci), jakožto nevydělečnou organizaci – spolu s Geetrem van Schonderwoerdem, Ingeborg Schultze a Loekem Lamerssem, kteří byli v předsednictvu.

A tak v květnu 1998, společně s NBMA, zorganizoval Dennis první EWOB (Evropský svět bluegrassu) festival v Nizozemí. Byl to obrovský úspěch a mnoha muzikantům se to tak líbilo, že bylo rozhodnuto o každoročním organizování festivalu EWOB, aby hudebníci z celé Evropy měli možnost potkávat nové lidi, mohli hrát společně a povzbuzovat ostatní, aby se také začali učit hrát atd.

Už první ročník ukázal, že pro potřeby EWOBu je město Lichtenvoorde příliš malé. A tak se festival přestěhoval do Voorthuizenu, kde Dennis znal několik lidí, kteří mu pomáhali organizovat festival v roce 1977, poté co tu hrál s Charlie Moorem v roce 1976. Po další tři roky se festival konal v Nizozemí. Jako obvykle, zase se zde, během festivalu, konaly schůze národních bluegrassových zástupců. Během schůze v roce 1998 se francouzským zástupcům myšlenka EWOBu zalíbila a nabídli se, že zorganizují další EWOB festival poblíž Paříže. Také další země měly zájem pořádat tento festival.

Od roku 1999 byly udělovány ceny třem nejlepším evropským bluegrassovým kapelám, nejprve je volilo obecnstvo, později objektivní porota. Od roku 2001 Dennis vytvořil další cenu – „EWOB Evropský bluegrassový průkopník“. Cenu pro jednotlivce, kteří léta tvrdě pracovali, aby propagovali bluegrassovou hudbu v Evropě, bez jakýchkoli komerčních úmyslů. Prvním vyznamenaným Evropským bluegrassovým průkopníkem byl Honza Macák z České republiky, za svou dlouhou a tvrdou práci v bluegrassu a za založení nej-

staršího evropského bluegrassového festivalu – Banjo Jamboree, před 35 lety, za velmi těžkých podmínek. Festival stále dobře funguje!

Na začátku roku 2002 byla EBN zformována EWOB asociace, reprezentanty České republiky, Slovenska, Německa, Rakouska, Velké Británie, Skotska a Nizozemí. EWOB byl také zaznamenán v oficiální listině Nizozemské bluegrassové asociaci jako nevýdělečná organizace a EWOB byl zaregistrován oficiálně jako legální obchodní známka.

Protože Nizozemí není opravdu „bluegrassovou zemí“, a protože i jiné země chtěly hostit tento evropský festival, rozhodlo se, že je to možné. První hostila festival EWOB Česká bluegrassová asociace. Festival se konal v Kolíně v roce 2002. Také v roce 2003 hostila 6.EWOB Česká republika a to v Hradci nad Moravicí. V letech 2004 a 2005 organizoval EWOB německý zástupce Herbert Shildhammer ve Vohringenu. Na požadavek předsedy Francouzské bluegrassové asociace (FBMA) hostilo 9. a 10. EWOB nádherné horské

mestečko LaRoche-sur-Foron, skoro ideální lokalita na festival pod širým nebem v Savojských Alpách. Během EWOBu navštívilo festival kolem 10000 nadšených diváků, kteří to potvrdili.

Díky EWOB asociaci a myšlenkám a práci Dennise Schuta bluegrass v Evropě stále roste.

Jako český zástupce EWOBu a s vědomím všech zástupců EWOBu, jsem nominovala Dennise Schuta za 10 let tvrdé práce a propagaci bluegrassové hudby. Nejen za to, také za práci v lokální rozhlasové stanici v Rijnowoude v Holandsku, kde vysílá týdně dvě hodiny amerického a evropského bluegrassu a country hudby. A venkoncem také za jeho příjemnost, přátelství, skromnost a ochotu pomoci a to, že dělá druhé lidi šťastnými. Odevzdala jsem mu speciální cenu EWOBu, cenu, kterou vyrobil skvělý stavitel mandolín Eda Kryštůfek z České republiky, cenu, kterou doufám, že bude schraňovat po celý zbytek života.

Dennis Schut (v bílém saku)

WYRTON: Jinak to nejde (Good Day Records GD 058 2)

CD natočil Wyrton v sestavě: *Jakub Barták* – kytara, zpěv, *Filip Barták* – banjo, zpěv, *Honza Roth* – mandolína, zpěv, *Pavel Růžička* – kontrabas, zpěv, *Darek Houška* – dobro, zpěv.

Je na něm 12 česky zpívaných skladeb a instrumentálka *Pickaway*, která podobně jako většina ostatního materiálu na desce patří mezi bluegrassovou klasiku. Jen namátkou od *Seldom Scene* *Open Up The Window Noah* (*Otevři své okno, Noe*), od *Hot Rize* *Nellie Kane* (*Nevěrná*), *Lighfootův* *Early Morning Rain* (*Ranní déšť*), od *AKUS* *Too Late To Cry* (*Pozdě plakat*), kterou zpívá hostující *Dana Hospodková*, *Spurginova* *A Walk In The Irish Rain* (*Irský déšť*) s hostujícím *Danem Vališem* na irské dudy a *Monroeova* *Good Woman's Love* (*Opilcova zповě*), kterou u nás asi nejvíce proslavili *New Grass Revival*.

Mám ty písničky rád, ale bohužel verze Wyrtonu asi nebudou patřit mezi ty, které by si člověk pouštěl. Můžou za to jednak ne příliš obratné české texty (třeba obrat "kde tiše zvracím" v *Opilcově zповědi*), poněkud učednické instrumentální výkony a místy ne příliš přesvědčivý zpěv, i když ten patří asi k nejsilnějším stránkám kapely. Mezi původními skladbami na CD je *Útěk* od *Jana Rotha* a *Hlavou dolů* od dvojice *Filip Barták, Jan Roth*, které bohužel celkem zapadají mezi ostatní. *Kúsova* *Já si věděl rady* je nejlepší skladbou na CD (také ho otevírá) a je škoda, že Wyrton

nesehnal více podobně solidního materiálu. Na vystoupeních Wyrtonu, jsem měl vždycky pocit, že je to dobrá parta nadšenců, kteří mají tuhle muziku rádi a úplně stejně na mě působí první CD kapely, která prostě hraje, co se jí líbí a snaží se lidem dělat radost. CD má veselou obal (a jednu veselou pozadu puštěnou skladbu) a určitě potěší lidi, kteří si nelámou hlavu s původními verzemi skladeb ani s nástrahami přízvuků v češtině, ale chtějí si domů odnést vzpomínku na příjemně strávený večer s Wyrtonem. Je dobře, že jim Wyrton má co nabídnout. Více informací o Wyrtonu najdete jednak na CD po vložení do počítače) a jednak na www.wyrton.cz.

Petr Brandejs

CD: Album – On Highway

Po delší době je tady skupina *Album* z novou nahrávkou s názvem **On Highway**, natočenou ve studiu *M. Kuželky* v *Mostě*. Skupina hraje již delší dobu v ustáleném obsazení ve složení: **Petr Gärtner** – mandolína, zpěv / **Miroslav Jiříš** – banjo, zpěv / **Zdeněk Lucák** – dobro, zpěv / **Vlastimil Jiříš** – kytara, zpěv / **Marek Gärtner** – baskytara, zpěv

Na CD se nachází celkem **11 skladeb**. Většina je v anglickém jazyce a pouze jedna skladba je zpívaná česky. Skupina zařadila i jednu instrumentálku. Kapela nabízí toto album za 200 Kč jak na živých vystoupeních, tak zasláním poštou. Veškeré informace naleznete na adrese www.albumband.cz.

Jiří Králík & Rowdy Rascals

Kapela Jiří Králík & Rowdy Rascals se vrhla do prázdninového koncertování nejen v doma, ale i v zahraničí. Dny strávené ve studiu při tvorbě nového **CD „Moving on“** tak vystřídali dny plné koncertů ...

Po norském „**Risor Bluegrassfestivalu**“ se kapela ve složení **Jirka Králík, Jirka Bok** a **Karel Waska** poprvé vydala na francouzský „**EWOB – Bluegrass festival La Roche sur Foron**“. Třídenní festival se uskutečnil v nádherném prostředí nedaleko od Ženevy. K jeho skvělému průběhu napomohla nejen výborná organizace, ale především velké množství diváků, kteří si vystoupení 33 kapel ze všech koutů Evropy nenechali ujít. Úspěch nejen u diváků, ale i u odborné poroty byl korunován slavnostním vyhlášením, kdy kapela Jiří Králík & Rowdy Rascals obdržela ocenění „**THE BEST EUROPEAN GROUP 2007**“ (nejlepší evropská kapela 2007). Na obou zahraničních festivalech byl Jiří nejen v roli houslisty na podiu, ale rovněž jako vyučující na „houslových workshopech“.

V průběhu podzimu máte možnost kapelu Jiří Králík & Rowdy Rascals vidět a slyšet např. 20.10. „Bluegrass na Blatech“ Penzion Diana, Blata u Jičína (19:00) 17.11. „18. Malinkej memoriál banjisty Milana Vojtase“ Klub Barakuda, Dvůr Králové nad Labem (18:00). Další aktuální termíny, stejně tak jako spoustu jiných informací o Jirkovy a jeho kapele najdete na výše zmíněných webových stránkách.

A jedna pozvánka na závěr: 21.–25.7. 2008 se v Týništi nad Orlicí uskuteční **1. ROČNÍK MEZINÁRODNÍ LETNÍ HOUSLOVÉ ŠKOLY**. Jirka a jeho tým tak po dobu pěti dnů seznámí účastníky „se vším co se houslí týká“ (swing, bluegrass, old-time, klasická technika, hudební teorie...). Vyučování bude doplněno o tématické semináře (např.stavba, opravy a údržba houslí) a večerní koncerty. Takže pokud jste houslista/houslistka jakékoliv úrovně a máte zájem o intenzivní výuku (min. 5 hodin denně) hry na housle, máte možnost se přihlásit opět prostřednictvím www.fiddlegeorge.com.

Sekretariát Rowdy Rascals

Jirka Králík & The Rowdy Rascals: Moving on

Fiddle Medley: Tallahasee, Crossville Breakdown / Ida Red / Old Time Medley: Bonapart Crossing The Rhine, Over The Waterfall, Angelina The Baker / Cricket On The Hearth / Toy Heart - Sweet Jenny Lee / Silver Dew On The Blue Grass Tonight / Black Eyed Susie / All Of Me / Avalon / Little Liza Jane / Také Me Back To Tulsa

A na světě je tu další nosič z edice Modrá struna. Tentokrát se jedná o projekt našeho předního houslisty Jirky Králíka a jeho kapely The Rowdy Rascals. Od všech ostatních letos

vydaných CD v této edici se liší tím, že není jenom bluegrassové, ale má dvě další roviny, které dokonce na desce převažují : najdeme tu starý dobrý old-time a, hlavně, hezkou porci western swingu, jakoby vystřiženou z třicátých let. Kapela hrající jako tříčlenné hudební těleso ve složení Jirka Králík (housle), Jirka Bok (banjo, old-time banjo a kytara) a Karel Waska (kontrabas) přizvala na natáčení desky další zručné muzikanty : na bicí hraje Jan Linhart, na trubku Robert Hruška, na mandolínu Tomáš Tichý, skvěle hvízdá Jirkův táta Petr Králík a jako zahraniční host se v jedné sklad-

bě představuje skvělá zpěvačka Judy Coder z USA.

Materiál na desce je velice důmyslně sestaven, takže vás strhne svou celistvostí – já jsem se ani u jedné skladby nenudil. Svižné Fiddle Medley na úvod zaujme hned od prvních tónů, protože zvuk houslí zní jak v Monroeových Blue Grass Boys. Spolu se svižným banjem je to výborný odrazový můstek do dalších skladeb. Následující Ida Red znám z tolika verzí a přesto tady vůbec nezní ohraně, k čemuž také přispívá vtipně postavený vokál. Old Time Medley se vyznačuje krásným old-timeovým banjem Jirky Boka v Bonapartově překročení Rýna a nad Vodopádem se dostaneme k svižným houslím Angelíny pekařky. Následující Cricket On The Hearth nezapře styl nejslavnějšího Monroeova houslisty Keny Bakera, který také skladbu napsal. Píseň Toy Heart proslavilo už před šedesáti lety trio Monroe-Flatt-Scruggs a tady kapela udělala zajímavou aranž, když první část skladby je v bluegrassovém duchu s mandolínou Tomáše Tichého, kdežto druhá se rozjede do krásné jazzové improvizace. A tam se dosytnosti vyřádí trubka, housle, bicí i kontrabas.

Pohodová swingovka Sweet Jenny Lee dává vyniknout hlasu Jirky Boka, jenž má ten správný starobylý nádech a perfektní angličtinu bez jakéhokoli akcentu. Skvělý zpěv najde-

me i na následující houpavé věci Silver Dew On The Blue Grass Tonight. Další skladbou je notoricky známá Black Eyed Susie, oživená skvělým sólem na trubku. V písni All Of Me uslyšíme již výše zmiňovanou zpěvačku Judy Coder, jejíž hlas by ji mohlo závidět dost renomovaných zpěvaček. Na něj hezky navazuje nevšední hvízdání Králíka seniora a opět vkusné sólo trubky a ukázkový kontrabas Karla Wasky. Následuje swingovka Avalon s hezkým vokálem a oldtimeovo – swingový Little Liza Jane. Úplný závěr pak patří jednomu z hitů otce westernu swingu Boba Willse Take Me Back To Tulsa se zajímavými kánonickými vokály a skvělou improvizací. A je tu najednou konec. Co dodat víc? Že se jedná o výtvar zajímavé kapely, která je na naší scéně jedinečná a kde se krom zakoupení nosiče (což doporučuji) vyplatí též navštívit jejich živé hraní což jsem v poslední době několikrát udělal na různých festivalech a nikdy jsem toho nelitoval, protože vás dokáže tou muzikou strhnout a vtáhnout. A to je, myslím, hlavním úkolem muziky – nejen dobře zahrát, ale zapůsobit na nervová vlákna posluchačů. A to Jirka Králík a Rowdy Rascals bezpochyby ovládají.

Přeju vám, milí posluchači, dobré swingování!

Milan Leppelt

GrassCountry Drive

Během letošního září došlo k personálním změnám v brněnského **Drivu** a trnavského **GrassCountry** a následně pak k fúzi obou kapel. Vznikl tak společný slovensko-český projekt s názvem **GrassCountry Drive** ve složení **Veronika Němečková** (mandolína, zpěv), **David Němeček** (kytara, zpěv), **Roman Áč** (banjo, zpěv), **Jaro Rakay** (el.

kontrabas, zpěv), **Henrich Novák** (dobro), **Juro Chalabala** (bicí). V repertoáru zpívaném v češtině, slovenštině a angličtině budou zastoupeny i skladby obou původních sestav. Kapelu čekají první vystoupení už v říjnu

(viz. *Kalendář akcí*)

CD: GrassCountry – Nado mnou

(P/C-2007, Musica Tyrnaviensis, R68-0006-2-331, www.grasscountry.net , celkový čas 47:52)

KDE ŤA MÁM NÁJSŤ [Lonely Ol' Night] (J. Mellen-camp – Jaro Rakay) / **JENNY, DEAR** (Doug Elrick) / **CANNONBALL RAG** (Merle Travis) / **FREIGHT TRAIN BOOGIE** (Jim Nabore – Jim Scott) / **RÁTAM STEBOU** (Jaro Rakay) / **CHILIMATE** (Michal Barok) / **NADO MNOU** (Jaro Rakay) / **POSLEDNÝ KRÁT** [Runaway Kind] (Svata Kotas – Jana Doláková) / **MÁM PÁR CHVÍL** [Times Stand Still] (Ron Stewart – Jaro Rakay) / **CALIFORNIA BLUES** (Jimmie Rodgers) / **LADY** [Dancehall Saturday Night] (Willie Jones – Jaro Rakay) / **WHISKEY BEFORE BREAKFAST** (traditional) / **KAROLÍNA** [Carolina In The Pines] (Michael Martin Murphey – Laco Šebák) / **RIEKA NÁDEJE** (traditional – Ivan a Dušan Dobiáš)

GRASSCOUNTRY: ROMAN ÁČ – banjo, vokály / **JARO RAKAY** – el. kontrabas, sólový zpěv (1, 2, 5, 7, 8, 9, 11, 13), vokály / **DUŠAN DOBIÁŠ** – kytara, sólový zpěv (4, 10, 14), vokály / **HENRICH NOVÁK** – dobro / **JURAJ CHALABALA** – bicí

HOSTÉ: MICHAL KOVÁČ – housle / **LINDA NOVÁKOVÁ** – flétna (5, 12, 14)

Hudební a zvuková režie: Peter Szabados a GrassCountry / Nahráno a smícháno v březnu a dubnu 2007 ve studiu Sabik / mastering Peter Szabados / obal Henrich Novák a Linda Nováková

Album „Nado mnou“, které vám chci dnes představit, je použitým materiálem, technickou úrovní nahrávky, výborným zvukem, vyváženou dramaturgií, spádem, instrumentální dravostí a pestrobarevnými vokály bez nadsázky jednou z nejzajímavějších desek z evropského regionu, jakou jsem za uplynulý rok slyšel. Nové CD kapely GrassCountry je bez nadsázky srovnatelné s tím nejlepším, co se v bluegrassové hudební oblasti v současné době vydává v kolébce této muziky, v USA.

Formace pěti významných hudebníků, na projektu rozšířená pouze o dva hosty, má svůj vlastní, naprosto charakteristický a výrazný projev, což vynikne zejména tím, že ačkoliv zařadila do svého současného repertoáru (a také na desku samotnou) materiál různého původu, od Jimmieho Rodgerse počínaje, přes ragtime, swing, a progresivní bluegrassovou skupinou

Crucial Smith konče, každé převzaté skladbě vtiskla své vlastní pojetí, svoji vlastní aranž, svůj osobitý sound. Různorodost zdrojů tak posluchač není schopen zaregistrovat a naopak, bez hlubších znalostí v podstatě ani neodliší skladby převzaté od těch, které vznikly přímo v autorské dílně kapely. A tohle by mělo být pravidlem pro drtivou většinu skupin přebírajících skladby z repertoáru jiných.

Jak jsem již psal, deska představuje v plné míře současný repertoár skupiny (řečeno jinak, to co v současné době uslyšíte od GrassCountry na scéně, na nespočetných akcích, to vám v maximální kvalitě zprostředkuje popisované album). Přestože je projekt zrealizován ve studiu (jenom částečně metodou live), naprosto věrně ve vás navodí skvělý dojem z živého vystoupení, s čímž se u studiových projektů setkáte jinak jen zcela výjimečně. A tato skutečnost je jednou z věcí, které si u nahrávky „Nado mnou“ cením velmi vysoko.

Skupina hraje v základním obsazení – banjo, dobro, akustická kytara, elektrický kontrabas a bicí. Všechny tři sólové nástroje se v ruce členů kapely rovnocenně střídají a posluchači tak nabízejí nádherné banjové breaky, hutná, inovativní a v lecčems unikátní sóla na dobro a nápadité a čisté kytarové běhy. Elektrický kontrabas vlastní výroby je v rukou Jaro Rakaye dominantním rytmickým prvkem a decentní, velice citlivě užívaný bicí, které v kapele obsluhuje výjimečně zdatný hráč Juraj Chalabala, často víceméně nenásilně

nahrazují rytmickou úlohu mandolíny. Zvuk kapely je tak neuvěřitelně kompaktní a „kulatý“ a příjemně se poslouchá i takovým lidem, pro které je tradiční bluegrass se svou syrovostí a expresivním „high lonesome soundem“ obtížně vnímatelnou muzikou. Hudba GrassCountry se obrací k mnohem širší posluchačské obci, než produkce skupin až úzkostlivě lpících na fundamentalistickém pojetí bluegrassu a trnavská kapela tak pro hudbu postavenou na bluegrassovém základu dělá mnohem více užitečné práce, než formace předkládající posluchačům zakonzervovanou muziku se zvukem starým dnes už cirka 60 let (i když i jejich produkce je významná a důležitá, ovšem z poněkud jiných hledisek).

Na nahrávku si kapela přizvala do studia dva hosty. V čem se hudba na desce liší od některých živých vystoupení, je především zvuk houslí. Hudbu zde místy jen okořeňují, místy naopak vybíhají do odvážných sól housle v rukou excellentního Michala Kováče, který stejně jako ostatní muzikanti na desce patří ke špičce současného slovenského bluegrassu, potažmo hudby bluegrassu blízké. Žilinský fiddler však není jen příležitostně přizvaným muzikantem. S kapelou GrassCountry začal pravidelně hostovat začátkem roku 2007, je ke slyšení často i na scéně a stal se tak nedílnou součástí soundu formace. Tuto skutečnost si uvědomí každý zkušenější posluchač, protože vzájemná sešranost a nástrojová koexistence je na nahrávce více než zřejmá. Druhým přizvaným hudebníkem do studia byla neméně dobrá flétnistka Linda Nováková. Na rozdíl od Kováče (který se podílel na všech skladbách) však její nástroj dotváří pouze tři tracky.

Většinou ve svých článcích o deskách píši, které z písniček nebo instrumentálek mne osobně zaujaly nejvíc. U projektu „Nado mnou“ je obtížné to takhle jednoznačně napsat, protože materiál zde se mi líbí bez výhrad jako celek. Nemám ani po opakovaném poslechu pocit, že bych některou ze skladeb měl nějak výrazně favorizovat nebo naopak, že bych měl u některého

kousku pocit, že mě osobně neoslovil. Obsah je vybraný i poskládaný pečlivě, a tak mi nezbyvá než konstatovat, že celé album vnímám jako jednu velkou písničku oživenou instrumentálkami. A hudební nabídka je zde opravdu bohatá...

Sérii skladeb otevírá odpichovka Kde Ťa mám nájsť, ktorou pod názvom Lonely Ol' Night hrála a zpívala dnes již neexistující progresivní skupina Crucial Smith, a jak jsem zmiňoval už v úvodu, je požitek slyšet ji v nové vynikající úpravě a se slovenským textem, jehož autorem je kontrabasista a zpěvák Jaro Rakay, který je ostatně autorem většiny slovenských textů kapely a také dvou zcela autorských skladeb. Nicméně, původ písničky není bluegrassový (také formace Crucial Smith jej pouze přearanžovala pro bluegrassové použití), neboť jeho původním autorem je rockový a muzikálový skladatel, kytarista a zpěvák John Mellencamp (známý též jako John Cougar).

Následující Jenny Dear tempo desky zvolňuje. Je to skladba zpívaná anglicky s lyrickým textem a na Slovensku ji v minulosti už v roce 2001 na desce „Fire“ nahrála skupina Blueland. Je přirozené, že ji nacházíme i zde, poněvadž v té době v Bluelandu hrál na banjo právě dnešní kapelník GrassCountry Roman Áč (a předtím byl členem Bluelandu také Jaro Rakay). Původ skladby je bluegrassový, jejím autorem je výborný skladatel a zpěvák Doug Elrich z coloradské skupiny High Plains Tradition.

Cannonball Rag na třetím pořadí je první instrumentálkou na desce. Ragtimeové instrumentálky jsou v bluegrassu poměrně časté a jejich obliba přetrvává už více než sto let (ragtime vznikl již na sklonku 19. století). I to svědčí o kvalitě muziky, která má typický rytmus a nabízí úžasné možnosti pro představení instrumentální ekvilibristiky výjimečných muzikantů. A hudebníci na desce těchto možností využili v plné míře, neboť zde posluchači uslyší nejen sóla na kytaru, dobro, banjo a housle, ale také na kontrabas. Co se týče původu skladby, ta nesáhá svým vznikem tak daleko do minulosti. Jejím autorem byl vyni-

kající kytarista, zpěvák a skladatel Merle Travis (1917 – 1983) a Cannonball Rag tak vznikl až v roce 1959.

Po ragtimu navazuje skladba Freight Train Boogie s železniční tematikou, opěvující legendárního amerického strojívníka Casey Jonese (skutečnou postavu dějin amerických železnic), který zahynul při srážce poštovního vlaku do San Franciska v roce 1900 při pokusu vyrovnat zpoždění. Tato písnička, zpívaná anglicky typickým hlasem jednoho ze sólových zpěváků kapely a výborným hráčem na kytaru Dušanem Dobiášem, vás nenechá v klidu a provedení skladby ve vás naprosto zřetelně bude evokovat charakteristické zvuky vlaku (zejména na začátku a konci). V repertoáru ji měli v zahraničí mnozí interpreti (například Doc Watson, Kevin Russell, Ronnie Reno a další), nejvíce ji ale proslavili countryoví The Delmore Brothers. Skvěle provedené kousky!

Písnička Rátam s tebou s milostrným námětem, který je zde vyjádřený netradičním a neotřpaným způsobem, je zcela autorská a perfektně zapadá do obsahu alba. Poprvé zde uslyšíte i flétnu, která citlivě dotváří celkovou škálu tónů hlavních protagonistů. Skvěle nasazené sólo na dobro a následující způsob přebírání sóla na banjo, to jsou detaily, kterých najdete při pozorném poslechu na desce spousta a které svědčí o vysoké profesionalitě a sešranosti všech hudebníků (tím spíš, že právě instrumentální základ na desku byl ve studiu nahraný live, tedy nikoli playbackem).

Následuje druhá z celkem tří instrumentálek, skladba Chilimate. Jejím autorem je slovenský mandolinista a zpěvák Michal Barok, působící v současné době ve slovenské kapele Meantime. Je to (jak jinak) další instrumentální šperk plný zajímavých sol vyvíhajících z hutného základu zbytku kapely. Pro mne osobně jsou zde zážitkem především všechna sóla na dobro Henricha Nováka, kytarové sólo Dušana Dobiáše zhruba v polovině skladby a poslední sólo Romana Áče

na banjo.

Titulní autorská písnička Nado mnou na sedmé pozici svým tempem a spádem plynule navazuje na předchozí instrumentální předěl. Jako ostatní zpívané skladby obsahuje i tato smysluplný a vnímatelný text s hlubší myšlenkou a nepřekvapuje tedy, že si tento výjimečný kousek kapela vybrala jako název pro celou desku.

Osmým trackem je písnička Posledný krát s nádherně provedenými vokály a charakter skladby potrhujícími sóly na dobro. Středně rychlá skladba z dílny Kotas – Doláková je svým způsobem výjimečná mimo jiné i tím, že výše uvedená autorská dvojice ji původně složila pod názvem Runaway Kind s anglickým textem pro skupinu Fragment, která ji postupně nahrála na třech svých deskách (včetně jedné živé).

Mám pár chvílí (Times Stand Still), jejímiž autory jsou zde Ron Stewart a Jaro Rakay, je svižná rytmická píseň se zajímavým, „filozofickým úvahám blízkým“ textovým námětem o hledání a znovunalezení smyslu života a správné cesty a neméně poutavým houslovým sólem. Samotný Ron Stewart, autor originálu, ji použil jako titulní skladbu svého stejnojmenného CD v roce 2001.

Písnička California Blues (jinak též známá jako Blue Yodel No 4) Jimmieho Rodgerse už zazářila v tolika cover verzích, že je pravděpodobně nemožné všechny spočítat. Mám rád toto blues už léta a pokaždé když se setkám s jejím novým provedením a novou úpravou, jsem tím mimořádně potěšen. V podání GrassCountry, se sólovým zpěvem Dušana Dobiáše, jehož hlasový projev i anglická výslovnost se zde hodně blíží původní interpretaci velkého Rodgerse, je důkazem, že tento letitý evergreen (Jimmie Rodgers jej poprvé nahrál na desku už v říjnu 1928) je stále živý a stále stejně působivý. Jeho znovuuvedení potvrzuje pravidlo, že dobrá písnička v podstatě nestárne. Bravo, je to další z tracků, který mě v nabídce desky mimořádně potěšil.

Swingová Lady (Dancehall Saturday Night), opět s textem Rakaye, je jakoby odskokem od

bluegrassu a country, ale je to útok jen zdánlivý, protože swing se v bluegrassové hudbě začal uplatňovat už od šedesátých roků minulého století a je to jev stále častější. Je to hudební styl, který se začal formovat přibližně v letech 1927 až 1935 a svůj největší boom zažil ve třicátých a čtyřicátých letech 20. století. Kapela GrassCountry zahrála tento svižný kousek s nadhledem a s naprostou jistotou. Také zde je pozoruhodné, že hlasový projev Rakaye se velmi blíží hlasu původního protagonisty písničky Willieho Jonese (ten ji nazpíval například na desku River Road v roce 2003). Je to důkazem toho, že trnavská kapela vybírá hudební materiál do svého repertoáru promyšleně a dává si záležet i na těchto těžko postřehnutelných detailech. Skladba je oživením poslední třetiny desky, ale spíše mne napadá jako důvod k uvedení i jistá nostalgie se začátky GrassCountry, která na svém začátku působila jako kapela bálová a swing je především hudba taneční. (Pro ty, kteří nezaregistrovali, že skupina koncem roku 2006 změnila název, připomínám, že tato stálice slovenské bluegrassové scény se předtím jmenovala Country Team).

Poslední instrumentálka na desce, Whiskey Before Breakfast, se nachází na 12. místě. A sedí tady jako vyšitá. Právě zde hraje největší úlohu přizvaná flétnistka Linda Nováková, která svým nástrojem umocňuje rázovitost i původ skladby. Je to instrumentálka poměrně frekventovaná (najdete ji na spoustě kytarových, houslových i banjových desek), a jako ostatní skladby i tato svým provedením zapadá do ostatního obsahu.

Třináctou pozici v celkovém pořadí skladeb zaujala Karolína Michaela Martina Murpheyová, kterou otextoval Laco Šebák. Už po prvních tónech poznají erudovaní posluchači písničku Carolina In The Pines, kterou měla v původním repertoáru (kromě samotného autora originálu) například americká skupina The Special Consensus a jiní. Zde chci upozornit především na rázovité banjo Romana Áče a nádherné a dravé dobro v rukou evropské špičky na rezonantní ná-

stroje Henricha Nováka (i když velice zajímavých a hezkých sól obsahuje celé album nespočetně).

Desku uzavírá pro mne libá melodie pomalé písně Rieka nádeje, kterou zpívá sólově Dušan „Songy“ Dobiáš, a kterou také společně se svým bratrem Ivanem před lety otextoval. Je to uklidňující, trochu melancholická tečka na závěr téměř padesátiminutové hudební nadílky, která se bezpochyby bude ve vašem CD přehrávači (jste-li jejími majiteli) otáčet častěji, protože její veškeré přednosti nelze vstřebat při prvním, druhém, ani desátém poslechu.

Moje představení tohoto ojedinělého alba by nebylo kompletní, pokud bych nezmnínil booklet. Jeho návrháři byli Henrich a Linda Nováková, obsahuje všechny potřebné údaje pro fanoušky kapely, posluchače, diskofily i hudební historiky. Názvy skladeb po přetextování i v originálu, fotky členů kapely, texty slovenské i anglické, údaje o tom kdy a kde se album nahrávalo, míchalo i masterovalo. Když už jsme u tohoto údaje, deska byla kompletně zrealizována ve studiu SABIK Petera Szabadose (v Medvedove na jihu Slovenska), který se významně podílel na zvuku nahrávky. Ostatně jeho jméno nejen jako zvukaře, ale také muzikanta, je dostatečně známé i českým čtenářům. Na bookletu je mimo jiné uvedené i logo BGCZ.net, a je to (nemylím-li se) vůbec poprvé, kdy se logo tohoto hudebního portálu objevilo na studiovém projektu. Paradoxní tak trochu je, že tento krok jako první udělala slovenská skupina.

Co napsat na závěr? Snad jedině. Psát recenzi nebo článek (vyberte si sami) na takovou desku, jakou je titul „Nado mnou“, je radost. Takových desek totiž na evropském trhu mnoho není! Zájemcům o tento titul z České republiky doporučuji, aby si jej zakoupili na některém z koncertů kapely u nás (cena je vzhledem ke kvalitě velmi příznivá), protože zatím není možné si album objednat na dobírku...

*Milan J. Kalinics, Brno, srpen 2007
autor je redaktorem www.bgcz.net*

CD: Apple – Léto s Vincentem

Nahráno: únor-duben 2007 ve studiu „Asta-bell“ Bohušovice n/O.

Vydal: Avik Plzeň. **Foto:** Daniel Stach

Střípky snů / Posel / Léto s Vincentem / Vůně / Víím, že víš, že víím / Planá Vyznání / Růže v závějích / Řeka mejch dnů / Letní příběh / večerní déjávů / Hádanky cikánky / Bretaň

Jarda je nezmar a často i ví co chce...

*Tuhle muziku a jí podobné dělá více než čtvrt století a nikdy nic neodflák. Vyzkoušel spoustu stylů, kapelami mu prošla hezká řádka výborných muzikantů a ani četné personální změny v jeho sestavách ho nemohou ve smě-
lém tažení zastavit... Jako pamětník tedy mu-
sím konstatovat, že jeho „tažení“ jsou vedena
vždy výhradně „na bránu“ a nejinak je tomu
i na tomto CD.*

Míša Leicht

Tak toto napsal Míša o nahrávce sesku-
pení kolem **Jardy Pertlíčka** a já musím jen
souhlasit. Jarda zde zpívá, nově hraje na
mandolínu, oktávovou mandolínu, dulcimer
a i banjo. Ve zpěvu mu výborně sólově se-
kunduje **Petra Kováčiková**, která přidává
i flétnu. Na dobro a lap steel hraje **Daniel
Stach**. **René Křepela** – basová kytara, **La-
dislav Čepička** – kytara a **Tomáš Lachman**
na housle. Ve studiu ještě vypomohli na ky-
taru **Pavel Chrástek** a akordeon **Miroslav
Šimadl**.

Jarda se vzhledl v muzice Tim O'Brien, který pomalu od bluegrassu za éry svého působení v dnes již legendární skupině Hot Rize, přešel stylově spíše k irskému a modernímu stylu svých písní. Tim O'Brien je na nahrávkách vždy obklopen výbornými muzikanty, a tak jsem se těšil, jak se s tím

vypořádal Apple. Skladby nejsou tak instru-
mentálně plné, jak známe z nahrávek, ale
aranžemi se skupina s tímto problémem
velice dobře vyrovnala. Skladby zní velmi
zajímavě. Celou desku, která je nazpívána
v češtině, otextoval J. Pertlíček, výjimku
tvorí jeden text z pera M. Kovácse. Všechny
texty naleznete v bookletu. Jediné co
mi chybí jsou anglické názvy u převzatých
skladeb a zároveň autoři, což je trošku za-
vádějící.

Stylově to není čistý bluegrass a také
české texty posouvají kapelu na multižánro-
vé festivaly, kde jistě slaví úspěchy. Myslím,
že si toto CD najde cestu k novým poslucha-
čům a pohládí na srdci nově pojetými písňe-
mi skupiny Apple. Mě, jako milovníka Tim
O'Brien deska velmi potěšila, a to i jednu
skladbou od New Grass Revival, která také
patří mezi mé oblíbené. Pokud tedy budete
mít zájem o toto nové CD, naje te si na inter-
netovou adresu: www.iapple.unas.cz.

Petr Gärtner (Album)

10. Evropský bluegrassový festival

La Roche-sur-Foron, 2.–5. srpna 2007 ve Francii

Po úspěšné loňské festivalové premiéře v tomto nádherném městečku se letos znovu ujal organizace Christopher Howard–Williams, president Francouzské bluegrassové asociace.

Jako loni za bohaté podpory města.

Festival začal už ve čtvrtek, různými koncerty v místních kavárnách, hospůdkách i na ulici. Neb jsem tam ještě nebyla, tak o tom nemůžu psát. Prý přšelo, ale bylo to fajn.

Přijeli jsme tradičně s Herbertem Schildhammerem v pátek po poledni.

Přihlásili se ve štábu a hurá do města. Hráló se na několika místech. V kině běžel po loňském „Bratříčku kde jsi?“ film „*Deliverance*“, který ovlivnil předcházející generace bluegrassových muzikantů, hlavně banjistů.

Slavnostní zahájení bylo o půl sedmé večer. Uvítal nás Christopher společně se s Rayem Whiteway–Robertsem z Anglie.

Páteční program byl pojat jako Gala koncert, a hrající kapely se ještě nezučastnili soutěže.

První se na scéně objevily holandské **Babes in the Grass**, tři vtipné ženské, Elly, Beppie a Adri. Naservírovaly nám správný akustický předkrm před bluegrassovou hostinou a moc pěkně zpívaly. Ke konci si přizvaly své manžely z jiných kapel.

Následovala kapela **Moonshine** kolem hlavního pořadatele Christophera, psala jsem o nich již loni, nebudu se opakovat. Bluegrass bez banja se dvěmi výbornými mandolínami. Nejvíc se mi od nich líbila *Come bact to Santa Fe* od Merle Haggarda a *Western swing* Boba Willse a Rowanův *Hobo song*... Po západu slunce lidí rychle přibývalo.

Zip Code 2025 nám předvedli bluegrassovou komedii s různě se proplétajícími třemi banjy. Jejich nový člen Jean–Marc Delon patří k Fran-

couzské špičce. Kapela se nedá popsat, musí se vidět. A stojí za to! Byli ještě lepší než loni.

Obecenstvo řvalo smíchy a festivalový areál se rychle naplnil.

Loňský vítěz, italský **Bluegrass Stuff** sklídl zaslužený úspěch a americké hvězdy

Hickory Project z Pennsylvanie nám předvedli pravý bluegrassový ohňostroj. Houslistka Sue Cunningham je přímo dávelská, jedna z nejlepších, co jsem kdy viděla. Neméně výborný mandolíňák Antony Hannigan, kytarista Danny Shipe, banjista Dave Savage a basák Steve Belcher. SUPER! Kdybyste měli možnost je někde vidět, nenechte si je ujít! Cestují po celém světě, byli už i dvakrát v Austrálii. Přijedou znovu z arok v březnu k Herbertovi a rádi by si zahráli i v Praze. Tak kdo by o ně měl zájem, ať se u mně přihlásí.

Nejvíc se mi od nich líbily vlastní instrumentálky *Breakfast in Sydney*, *Waves in the sun*, desetiminutový *Whisky Before Breakfast*, zatoulali se i k Pink Floyd na *We don't need...* a nakonec nám vystříhli *super cardas*.

Obecenstvo řvalo a tleskalo a vyžadovalo další přidavky, ale na jevišti se objevili Michel z Radia Mont Blanc a Didier z turistického informačního střediska a bylo po všem.

Popřáli nám dobrou noc a pozvali nás na zítra.

Muzikanti se vydali do ubytoven ve školním internátě, kde se pokračovalo v sessionech do časných hodin ranních.

Ráno jsme dostali dobrou snídani a mohli se vydat na prohlídku města atd.

Festival začínal o půl dvanácté. Sobota i neděle již byly vyhrazeny soutěži o nejlepší Evropskou skupinu.

Jako první se na scéně objevila výborná

Slovenská tradiční kapela **Šidlo**.

Bylo radost na ně pohledět i poslouchat. Okamžitě si získali spoustu fanoušků.

Zato další **Lone Saone** z Francie mi nic moc neříkala.

Hoši z **Wyrtonu** hráli a zpívali jako o život, tak dobré jsem je ještě nezažila. Jen tak dál!

Kralík & Gland přijeli jako duo bez Ticháče a zahráli nám hodně old time a swing.

Bez Andyho zpěvu bych se ale klidně obešla. Na pomoc si na pár věcí přizvali Američana Lee s druhými houslemi, to bylo efektní.

Francouzská **Blue Quitach** nedávno oslavila 25. narozeniny. Mají dobrý drive a pěkně jim to šlape. Výborně zahráli a zazpívali např. *Lay down Sally*, Rowanův *Midnite Moonlite* a jiné hity.

Pak nastoupili poprvé v dějinách EWObU Švýcaři. **Bluegrass Family**, legendární rodinná kapela. Tvoří ji dva manželské páry, jeden syn, jeden bratr a kamarád. Pořádají tento víkend nejstarší švýcarský festival. Jako kazdoročně tam budou hrát i zástupci našich zemí, tentokrát slovensko–holandská formace **Waterflow**. Abych neodbíhala.

Jako bluegrass big band sklidili zasloužený úspěch. Taky jsem je tak dobré ještě neslyšela!

Po loňském totálním EBMA bojkotu francouzského EWObU – (dokonce mi byl odmítnut článek o festivalu do Bluegrass Bühne/Bluegrass Europe s odůvodněním, že o konkurenci nereferuju) se letos zúčastnili i dva vlivní členové EBMA, Angelika Torrie & Andy Glandt.

Ale festivalový termín opět publikován nebyl. Už by konečně tento nesmyslný konkurenční boj mohl skončit. Jde nám snad všem o co nejlepší propagaci bluegrassu a když je o jeden a ještě k tomu tak výborný festival víc, jenom dobře. Kapely mají víc možností si zahrát před větším publikem. A noví fanoušci vesele přibývají. Jestli se Dennis s Rienkem a Paolem kdysi pohádali, koho to zajímá. EBMA je finanční záležitost, členství v EWObA zadarmo. Kdo na to má, ať

dá, kdo ne, taky dobře. Obě organizace se snad snaží dělat to nejlepší pro bluegrass, ale měly by spolupracovat, a ne proti sobě brojít. Tím se bluegrassu jenom ublíží. A festival stejně neorganizuje Dennis, ale Francouzi. Tak o co jde.

No, abych moc neuhýbala, jen jsem chtěla napsat svůj názor na věc.

Během odpolední přestávky probíhaly Master Workshopy se členy Hickory Projekt a jinými muzikantskými veličinami. Mandolínový, houslový, kytarový a banjový.

Po odpolední přestávce nastoupili Estonci **Robirohi**. Tahleta pětičlenná kapela vážíla 3000 km cestu s rodinami a dokonce 20denním miminkem. Předvedli nám bluegrass míchaný s Estonským folklórem. Všem se moc líbili. Již jsem je viděla v Holandsku. Ve Francii byli poprvé.

Po nich nastoupil **Wondergrass**, nádherná instrumentální muzika. Hodně newgrassu,

Davidu Grismana, Tonyho Rice, Johna Reishmana s výborným banjem. Kdysi kdosi napsal, že Svaťa Kotas by byl jedinej banjista, kdo by mohl hrát DAWG muziku, no Gilles Rezard je tedy ten druhý. Senzace. Některým vadilo, že nezpívali. Mně tedy ne, naopak!

Bells & Whistles vám jistě představovat nemusím. Posílení o holandského banjistu Hanse Woltera podali standardní výkon.

Nastoupili držitelé titulu nejlepší evropská bluegrassová kapela roku 2006, **Mideando String Quintet** z Itálie. Výborní jsou, což o to, ale bluegrass? Již se těším na ksichty Amerických fanoušků v Nashvillu. To budou koukat, jaký se v Evropě hraje bluegrass!

Pak vám poreferuju jejich reakce!

Zato **Blueland** zahrál bluegrass jak má být a všem se moc líbili.

O nizozemských **Lazy Tater** jsem už taky psala loni. Zahráli jako quartet, místo tria.

Pěkná muzika se zpěvačkou Beppie z Babes in the Grass. Jako host Bruno s banjem.

Nejvic se mi od nich líbil *River Man Blues* od

Johna Hartforda a Billa Monroe.

Spruce Pine podali opět standardní výkon, na basu hrál Dennisův syn Christopher. Ten tam zřejmě měl tam svůj fanklub, nebo že by již nové fanyanky? Ječely jak sirény. Dennis pozval jako hosta dalšího syna Ralfa a bylo to maso. Hlavně mladé Francouzky ho hltaly očima (byl taky ze všech zúčastněných muzikantů na pódiu nejdýl, se 3 kapelama).

Chlapi pochopitelně obdivovali jeho rychlé prsty.

Když skončili nastala slavnostní chvíle a byli vyhlášeny ceny pro **Evropskeho bluegrassoveho průkopníka – European Bluegrass Pioneer Awards**.

Na prvním místě se umístil **Jaanus Vainu** z Estonska, léta dělal nejlepší bluegrassovou webovou stránku a snad i dodnes bluegrassové rádio v Estonsku (byl moc nemocnej, tak nevim, jestli je ještě činný). Cenu přebíral jeho mladší bratr Indrek, který hraje na dobro se skupinou Robirohi.

Na druhém **Loek Lammers** z Holandska, kterého jistě většina z vás zná, ze Strakonic, Čáslavi či Holandska. Cenu mu doveze Dennis. Loek si to moc zaslouží. Je mu hodně přes sedmdesát a svůj život zasvětil bluegrassu. Pořádá koncerty, dělá rádio show atd...

Třetí se umístil náš **Petr Kůs**, (který, jak kdy si prohlásil Robert Křesťan, naučil bluegrass zpívat česky a vychoval novou generaci mladých muzikantů). Cenu za něj přebíral Jiří Toman. Poslední krásnou cenu, z dílny Edy Kryštůfka dostal **Dennis**.

A bylo po slávě.

Všechny mrzelo, že nepřijel Svaťa Kotas Band. Moc jsem se na ně těšila a doufám, že už je Svaťa zase v pořádku.

Místo nich nastoupila ruská kapela **Country Saloon**. Trochu změnili sestavu a bylo jich o jednoho méně než loni. Loni vyhráli druhou cenu a docela se mi líbili, letos mně moc nenadchli, byli tak nahlas, že mně začala bolet hlava a mu-

sela jsem prchnout.

No moc bluegrassu tam tedy nebylo, ale úspěch měli obrovský.

Zato **G–runs & Roses** rozjásali publikum hned po prvních pár tónech. Ralph Shut už pěkně rozehraný, výborný Michal Wawryczek s banjem, Tomáš Kubín s basou. Ze začátku trochu stydlivý mladičký houslista Martin Burza, mně překvapil nádherně zazpívaným *Gamblers Blues*. K tomu Radek Vaňkát se senzačním dobrem. No hvězdná sestava. Perfektní muzika, perfektní zpěv i zvuk. Areál byl narvaný k prasknutí a diváci ůvali nadšením. Hlavně ty mladé a krásné Francouzky. Tipovala jsem je na vítěze soutěže. Sice pořadatelé odmítali přidavky, ale kdyby kapelu pustili z pódia bez nich, asi by je lid lynčoval. Takže přidat směli dokonce 2x.

Největší úspěch sklídily *Cherokee Shuffle* a *Coal Mine Blues*.

Rychlé instrumentálky střídaly procítěné písně, jako *Don't Close Your Eyes* od Keith Whitley nebo *Close The Door Lightly*. Ralfovy fanyanky si utíraly oči.

No hráli jako o život, tak jsem je ještě nezažila.

A držela jim palce. Hned jsem si je ve tmě vyfotila, abych měla případné vítěze...

Jako poslední měli hrát **Meantime**, kteří se bohužel také nedostavili. Tisícům divaků se ještě nechtělo domů, a tak jsme domluvili, že nakonec zahraje **Dessert**, aby se obecenstvo uklidnilo a mělo pěkné sny. Sklídili obrovský úspěch. Viděla jsem je poprvé s novou zpěvačkou Martinou, do prvního bouřivého potlesku trošku nesmělou a s nádechem trémy. Ale ta rychle zmizela a stali se z nich miláckové publika.

Přidávat se jim nepovolilo, zato Ray s Michelem s přáním dobré noci lákali lidi, aby přišli v neděli hned na začátek o půl dvanácté dopoledne. Že bude Dessert hrát ještě jednou.

A hurě na ubytovny. Jedna session lepší než druhá, bylo tam jako v úlu.

pokračování příště – Lilka Pavlak

III. Muzikantský kemp: 11.–13.1.2008

Priatel'ia, nakoľko sme opäť o rok starší , nastal čas Váš pozvať na **III.ZIMNÝ MUZIKANTSKÝ KAMP** ktorý sa uskutoční **na chate Kosodrevina pod Chopkom** v dňoch **11.–13.1.2008**. Pre tých , ktorí sa zúčastnili prvého alebo druhého kampu asi nemusím približovať o čo ide a každý vie že sa jedná o neformálne stretnutie hudobníkov hrájúcich žánre bluegras, folk a country.Sa-mozrejme prevláda bluegrass, nakoľko sme „silná komunita“. Kapely hrajú bez nároku na honorár.Prvý i druhý kemp sa niesol v znamení veľmi pohodovej atmosféry, či už počas nespočetných jam sessionov, alebo večerných koncertov.

Minulý rok nám sice počasie nevyšlo , no tento rok dúfam, že snehu bude dosť ako na prvom ročníku.Tento víkend okrem hudobného vyžitia možno samozrejme využij' aj ako výbornú lyžovačku, prípadne výšlap na Chopok atď.

Ake budú zmeny?

V podstate žiadne, pretože nie sú treba.Koncerty kapiel sa tradične uskutočnia v piatok a sobotu.Týmto by som chcel apelovať hlavne na to, aby kapely prišli v kompletných zostavách.Video-projekcia je zabezpečená opäť, takže ak niekto má zaujímavé koncerty, môže priniesť.Bol by som

rád keby tento rok prebehli aj nejaké workshopy, ale zatiaľ som ešte v jednaní s jednotlivými lek-tormi.Dôležitou správou je to, že celú akciu bude ozvučovať vynikajúci zvukár – Jirko Elger zo Zlína za čo mu vopredďakujem.

Cena za pobyt je 400.-Sk(osoba/deň). V tejto cene je zahrnuté ubytovanie s polpenziou.Stravovanie sa začína piatok večerou a končí raňajkami v nedeľu.Pobyt na Kosodrevine sa dá samozrejme predĺžiť, ale treba to konzultovať s chatárom.

Veľmi postatnou vecou sú prihlášky.Tento rok sa môžete prihlásiť maximálne do 31.12.2007!!! Apelujem na Váš spravte tak, čo najskôr, nakoľ-ko záujem o túto akciu je veľký a kto bude skôr prihlásený má istotu, že sa na akciu dostane. K dispozícii máme opäť cca 200 lôžok.

Ak by bol naozaj enormný záujem, tak je ešte možnosť spať na izbách aj v spacákoch za cenu 150.-Sk/noc.K prihlásenie na akciu potrebujem od váš vyplniť jednoduchú prihlášku , ktorú máte v prílohe.

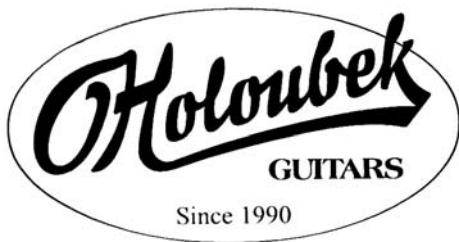
Zdraví a na stretnutie sa teší,
Roman Áč a Jožo Černý

Album slaví letos 20 let

První oslava proběhne **20.10.** v country sa-loonu **U Bizona v Chomutově od 18 hodin**, kde formou poslechového večera uslyšíte ještě dalších pět výborných skupin. (**Wejlet, Vabank Unit, Blackjack, Grasscountry Drive, Blue Gate**)

Druhá oslava je nachystána na **08.12.** do **KASSu na Zahradní v Chomutově na Tradič-ním country bálu**. Bude o zábavu postaráno.

Na obě akce by měli přijet i naši bývalí členové skupiny Album. Máte se na co těšit.

Kalendář akcí

ALBUM

- 13.10.2007 20.00 h, Horní Kalná – Krkonoše,
 20.10.2007 18.00 h, U Bizona, Chomutov
 02.11.2007 20.00 h, U Bizona, Chomutov
 10.11.2007 20.00 h, Hora Sv. Kateřiny
 08.12.2007 20.00 h, KASS Zahradní, Chomutov
 14.12.2007 20.00 h, U Bizona, Chomutov

BG CWRKOT

- 29.09.2007 Sloupnice, host Funny Grass
 13.10.2007 Malé Svatoňovice, koncert v rámci
 dílny PBB
 27.10.2007 Sloupnice, 10 let kapely Black Jack
 17.11.2007 Dvůr Králové n/L. festival Malinkej
 24.11.2007 Sloupnice, host The Log
 13.12.2007 Mladá Boleslav, Salon v modrém
 26.01.2008 Sloupnice, host Album

GRASSCOUNTRY DRIVE

- 06.10.2007 Radešín u Žďáru nad Sázavou,
 festival Baloonsgrass
 20.10.2007 Chomutov, U Bizona, festival
 29.11.2007 Brno, klub Leitnerova, koncert
 08.12.2007 Bratislava, PKO, festival
 20.12.2007 Brno, Musilka, společný koncert
 s Druhou trávou a Katkou Garcia

ROBERT KŘEŠŤAN A DRUHÁ TRÁVA

- 16.10.2007 Brno, KD Rubín
 17.10.2007 Kladno
 18.10.2007 Praha, KD Krakov
 19.10.2007 Beňovy u Klatov
 20.10.2007 Domažlice
 25.10.2007 Rtyně v Podkrkonoší
 26.10.2007 Jablonec nad Nisou
 13.11.2007 Kopřivnice
 14.11.2007 Rožnov pod Radhoštěm
 20.11.2007 Praha, KD Gong
 21.11.2007 Plzeň
 22.11.2007 Kuřim
 23.11.2007 Žďár nad Sázavou
 24.11.2007 Hodonín

- 05.12.2007 Boskovice
 08.12.2007 Bratislava
 10.12.2007 Zlín
 11.12.2007 Zlín
 13.12.2007 Ostrava
 14.12.2007 Jeseník
 18.12.2007 Ústí nad Labem
 19.12.2007 Praha, Mlejn
 20.12.2007 Brno, Musilka

KŘENI

- 06.10.2007 Havířov
 07.10.2007 koncert k 7. výročí kapely, Ostrava,
 klub Templ, Stodolní ulice, 19.00
 25.10.2007 Praha, U Vodáry
 26.10.2007 Jílové u Prahy, Florian
 27.10.2007 10. narozeniny skupiny Blackjack,
 Sloupnice, U starýho rebela
 16.11.2007 Vandrčára, Přerov, rest. Strojař, 19.00
 17.11.2007 Posvícení v modrém, Jablonec n. N.
 01.12.2007 BG Advent, Kralupy nad Vltavou
 14.12.2007 Bluegrassová nadílka, Karviná,
 C.C.Alabama, 18.00

POUTNÍCI

- 06.10.2007 Radostín nad Oslavou 21.00
 Zámek, Bluegrassový festival
 12.10.2007 Pozlovice 19.30 hotel Ogar
 13.10.2007 Rychvald 16.00 Rybářské závody
 19.10.2007 Ivanovice na Hané 19.00 kulturní dům
 07.11.2007 Lysá nad Labem 20.00 kino
 14.11.2007 Liberec 19.30 Experimentální studio
 15.11.2007 Praha 19.00 Klub Rikatódo
 16.11.2007 Louny 19.30 Loutkové divadlo
 17.11.2007 Horní Počernice 19.30 divadlo
 18.11.2007 Kutná Hora 19.30 Tylovo divadlo
 01.12.2007 Kralupy 16.00 Bluegrassový advent
 06.12.2007 Dolní Dobruč 19.30 kino
 08.12.2007 Plzeň 19.00 ACV Saloon Kollárova
 09.12.2007 Tachov 17.00 Kino
 11.12.2007 České Budějovice 19.30 Klub Solnice
 13.12.2007 Velvary 19.00 Sál Lidové školy umění
 14.12.2007 Chabařovice 19.00 Vánoční mozaika
 15.12.2007 Jedovnice 16.00 Kulturní dům

Uzávěrka BG listů č. 5/07

je 15.11.2007. Informace o svých akcích a články do listů můžete poslat **Miroslavu Jiříště, Jiráskova 4187, 430 03 Chomutov**, případně e-mailem na adresu jiriste@email.cz. Redakce si vyhrazuje právo vaše příspěvky podle potřeby upravit. stane-li se tak, tento fakt uvedeme. Zároveň počítejte s tím, že není možné vám vaše příspěvky vracet.

Zájemci o členství v BAČR

Pošlete **složenkou 200 Kč** na adresu BAČR: Bluegrassová asociace, Kostelní 859/24, 170 00 Praha 7. Platit je možné také **bankovním převodem** na číslo účtu: **108596029/300**. Poštou dostanete průkazku, která platí jeden rok ode dne vystavení. S průkazkou máte slevu na nákup u našich sponzorů, slevu na některé festivaly a dostáváte pravidelně Bluegrassové listy, do kterých můžete i sami posílat své články. Inzerce pro individuální členy BAČR je v Bluegrassových listech zdarma. Naši členové jsou z České a Slovenské republiky, Slovinska, Německa, Švýcarska a Holandska. Členství obnovujete automaticky sami tím, že po uplynutí 1 roku opět pošlete 200 Kč. Nezapomeňte včas hlásit případné změny adresy.

Věříme, že chcete být informováni o koncertech bluegrassových kapel. Předpokládáme tedy váš souhlas s poskytováním vaší adresy kapelám, které rozesílají své pozvánky. V opačném případě nám, prosím, dejte vědět. Pro jiné účely nejsou adresy členů BAČR poskytovány.

© copyright 2007

O svolení ke komerčnímu využívání informací z Bluegrassových listů je třeba požádat na naší adrese. V případě převzetí velkých článků musí náš autor dostat řádný honorář a trváme na uvedení Bluegrassových listů jako zdroje.

Sponzoři

bluegrassové asociace poskytují našim členům po předložení průkazky BAČR 5% slevu na nákup zboží ve svých obchodech. Děkujeme jim za podporu! Jsou to:

COUNTRYON

U vodárny 4, Praha 3 (st. metro Jiřího z Poděbrad),
tel./fax: 222 510 410, otevřeno Po–Pá 10.00–12.30 a 13.00–18.00 h.

MIROSLAV SKOTICA

Krátká 3279, 738 01 Frýdek-Místek
tel. 558623500, fax 558622010

RONDO MUSIC

Jiráskova 712, Dvůr Králové nad Labem

JIŘÍ LEBEDA – Lebeda Instruments

V Koutech 159, Osnice, 252 42 Jesenice
jiri@lebedainstruments.cz, 10 % sleva

PAVEL MALINA, Hudební nástroje MALINA

Prokopova 22, 397 01 Písek, tel/fax 382 212 544

PETR HAHN – hudební nástroje – COUNTRY WORLD

K. H. Borovského 1422, 356 01 Sokolov
tel. 777 319 040, 352 623 149, e-mail azbest@mbox.vol.cz
5 % sleva na veškeré maloobchodně prodávané zboží

DRECHSLER s.r.o., prodejna hudebnin Strunka

Tyršova 91, 276 01 Mělník
pro členy BAČR sleva 5 % na veškeré maloobchodně prodávané zboží v prodejně hudebnin

firma KOBRLÉ & STEHNO

Výroba a opravy akustických, elektroakustických a elektrických kytar a baskytar. Pro členy BAČR 5 % sleva z ceny nového nástroje a 15 % z opravy.

M&M&Music – Centrum hudebních nástrojů

Radniční nám. 30, 739 34 Šenov
poskytuje členům BA slevu 7 % na zakoupené zboží

Bluegrassové listy, zpravodaj BAČR, ročník XII, číslo 4, září 2007.
Titulní fotografie: festival Sunny Mountain Grass ve Švýcarsku
Uzávěrka 15.09.2007.

Adresa vydavatele a redakce: BAČR, Heyrovského 14, 635 00 Brno.
Vychází nejméně dvakrát ročně.

Zodpovědný redaktor: Miroslav Jiříště, sazba: Miroslav Jiříště, logo: Vince.